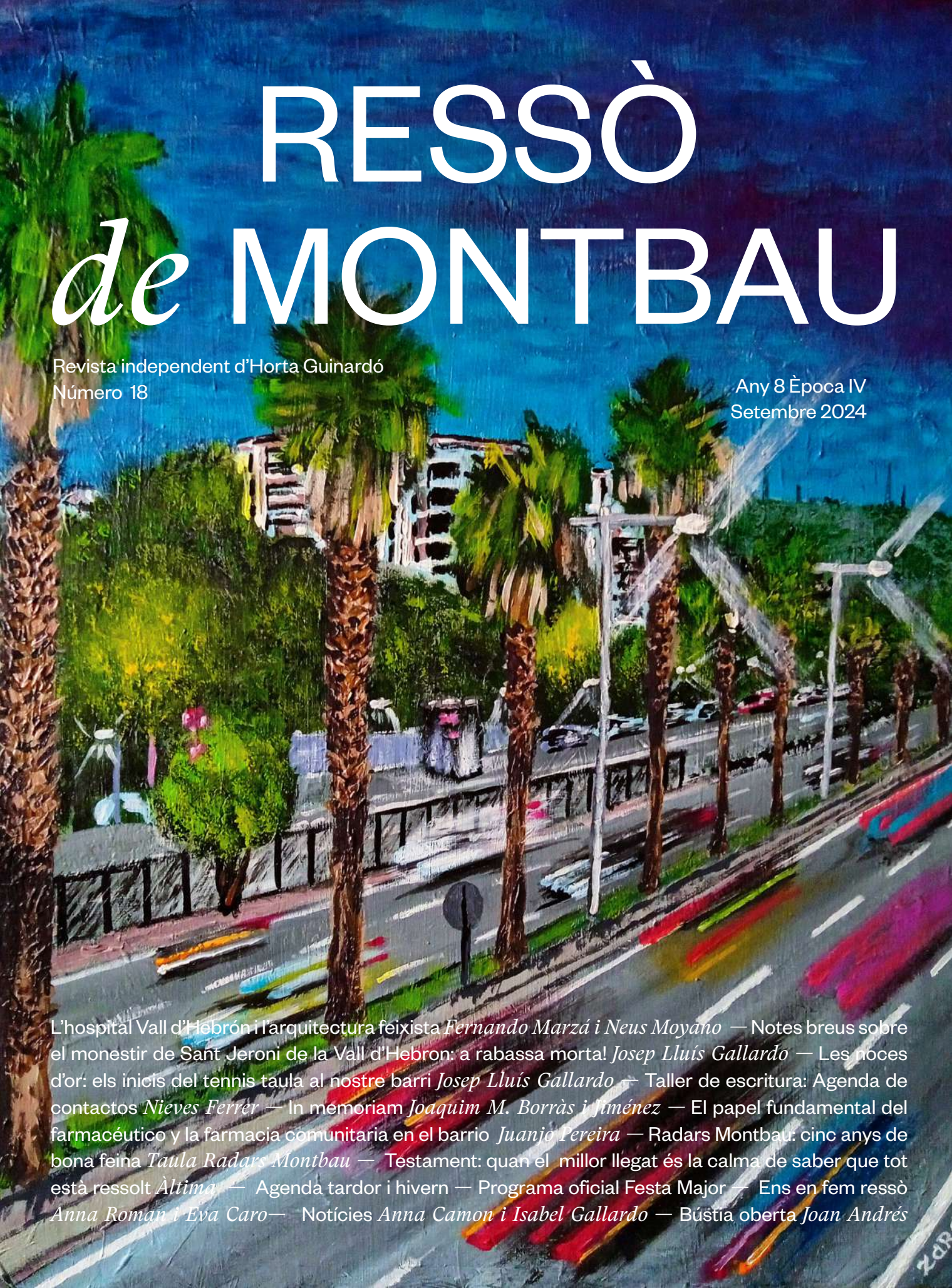

RESSÒ *de* MONTBAU

Revista independent d'Horta Guinardó
Número 18

Any 8 Època IV
Setembre 2024

L'hospital Vall d'Hebrón i l'arquitectura feixista *Fernando Marzá i Neus Moyano* — Notes breus sobre el monestir de Sant Jeroni de la Vall d'Hebron: a rabassa morta! *Josep Lluís Gallardo* — Les noces d'or: els inicis del tennis taula al nostre barri *Josep Lluís Gallardo* — Taller de escritura: Agenda de contactos *Nieves Ferrer* — In memoriam *Joaquim M. Borràs i Jiménez* — El papel fundamental del farmacéutico y la farmacia comunitaria en el barrio *Juanjo Pereira* — Radars Montbau: cinc anys de bona feina *Taula Radars Montbau* — Testament: quan el millor llegat és la calma de saber que tot està resolt *Àltima* — Agenda tardor i hivern — Programa oficial Festa Major — Ens en fem ressò *Anna Roman i Eva Caro* — Notícies *Anna Camon i Isabel Gallardo* — Bústia oberta *Joan Andrés*

RESSÒ DE MONTBAU
Revista independent
d'Horta Guinardó

Número 18
Any 8 Època IV
Setembre 2024

EQUIP DE REDACCIÓ
Marta Corella
Neus Moyano
Anna Román
Narcís Serrats

COORDINACIÓ
Neus Moyano

**COL·LABORADORS
HABITUALS**
Associació de Veïns
Fernando Marzá: Arquitectura

EDICIÓ I CORRECCIÓ
Marta Hernández Pibernat

**DIRECCIÓ D'ART
I DISSENY GRÀFIC**
Clara Sáez
Clara Gràcia Closa
Narcís Serrats Mata

IMPRESSIÓ
DBcoop, scc

DISTRIBUCIÓ
DROPEL XXI, S.L.

**PUBLICITAT
I ESPONSORITZACIÓ**
Narcís Serrats
639 77 13 62
associacioveïnsmontbau@hotmail.com

CARTES DELS LECTORS
*Si voleu col·laborar amb la revista, fer-
nos arribar comentaris, queixes, fotos
antigues o curioses del barri, etc., us po-
deu posar en contacte amb nosaltres mit-
jançant l'adreça de correu electrònic
montbaureso@gmail.com*

*i el telèfon de l'Associació de Veïns,
639 77 13 26*

DISTRIBUCIÓ DE LA REVISTA
*La revista es distribueix gratuïtament a
casa vostra. A més a més la podeu trobar a
la Biblioteca Albert Pérez i Baró, al Local
Social i a la Sala Polivalent de Montbau.*

NOTA DE LA REDACCIÓ
*La responsabilitat dels articles i les opi-
nions publicats correspon de manera
única i exclusiva als seus autors.*

DIPÒSIT LEGAL
B-18795-2017

ISSN
2565-1706

TELÈFONS D'INTERÈS
Associació de Veïns 93 428 29 34
CAP Sant Rafael 93 428 95 41
Farmàcia Esplanada 93 428 27 29
Farmàcia Esquerrà 93 428 39 95
Farmàcia Ortopèdia Montbau 93 428 01 94

PORTADA
La ronda de Dalt, Alejandro Zaraza 2024

ÀLTIMA

LA TEVA LLIBERTAT COMENÇA ON ACABA LA MEVA

La vida en societat implica una limitació de les llibertats de cada individu.
La llibertat no s'ha d'entendre mai com una falta de respecte envers els altres.

Els assajos dels tabalers molesten. Els diables fan massa soroll. La música de la Festa Major està massa alta. La veïna mulla la meva roba estesa quan rega. Els infants que juguen a pilota a les places fan molt de rebombori. S'han de prohibir els petards a St. Joan. Aquella dona alimenta els gats del carrer. L'helicòpter de l'hospital emprenya.

I així un llarg etcètera de queixes que va en augment any rere any.

Vivim en l'era de la comunicació i de la interactivitat, però també a l'era més individualista i egocèntrica de tots els temps. L'augment d'incidències pel que fa a convivència és proporcional a la nostra falta de respecte, empatia i solidaritat. Ho volem tot (i ara) però sense que això afecti la nostra bombolla personal de confort i comoditat. Volem viure en un barri viu i actiu, que mantingui les tradicions i llueixi la seva història i llegat, amb places plenes de canalla, de riures, de vida. Però no a qualsevol preu.

Viure a Montbau és viure lluny del bullici, envoltats de verd, amb poca contaminació ambiental i acústica. Mínima invasió turística. En definitiva, un luxe. Sembla però, que des de fa un temps, ens hem oblidat que el barri són també les persones, que vivim en comunitat i que no tot gira al nostre voltant.

Partim de la premissa que viure en societat requereix una entesa, ser capaç de conviure amb persones i situacions que en la majoria dels casos són totalment alienes als nostres valors i principis. El nostre individualisme i el nostre benestar personal no es poden imposar sense més a l'interès o la necessitat general.

Què ens està passant? Tenim la pell cada cop més fina? La nostra paciència ha assolit mínims insòlits?

Probablement la convivència sigui un dels reptes més difícils de gestionar (sovint ho és amb la pròpia família, com no ho ha de ser amb la resta...). Els conflictes són inherents a la vida en societat. De seguida ens ofusquem i alcem la nostra bandera per defensar 'els MEUS drets, la MEVA llibertat'. Són contínues les queixes i les demandes de prohibicions. Senyores, senyors, prohibir no ha estat mai la sol·lució al conflicte; la convivència pacífica i en harmonia passa sempre pel diàleg, l'empatia, la entesa, l'assertivitat, la responsabilitat i la solidaritat.

Durant els propers dies gaudirem de la Festa Major de Montbau. Molts esperem aquestes dies amb molta il·lusió. Els carrers i places del barri s'ompliran de gent, d'alegria i de gaudi. De bullici. Un rebombori però, que probablement també es traduirà en molèsties i mals de cap per alguns veïns i veïnes. Seran dies de massa soroll, massa moviment i poc descans. Per això, és important que la tolerància i la paciència siguin més presents que mai, i que totes i tots posem per part nostra perquè aquests dies siguin exemple de convivència i respecte.

Bona Festa Major 2024!

CARRER ARQUITECTURA

Aquesta secció parla de la història, l'arquitectura del barri i del seu patrimoni.

06.

L'hospital Vall d'Hebron i l'arquitectura feixista
per Fernando Marzá
i Neus Moyano

12.

Notes breus sobre el monestir de Sant Jeroni de la Vall d'Hebron: a rabassa morta!
per Josep Lluís Gallardo

CARRER POESIA

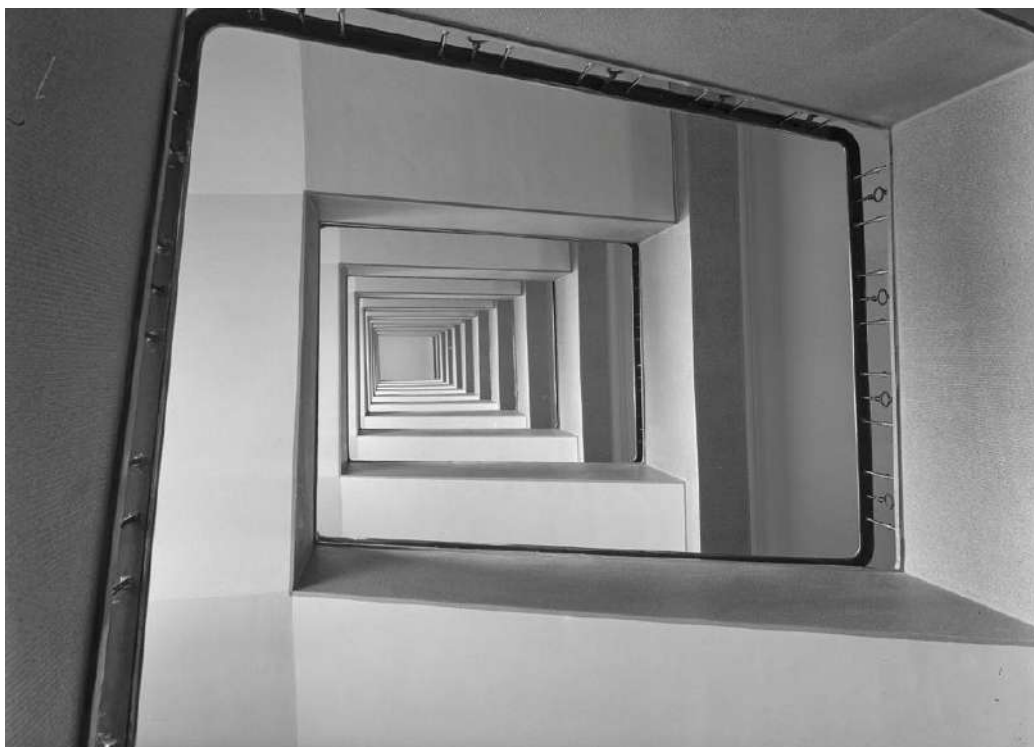
Aquí incorporem tots aquells projectes artístics i poètics que es desenvolupen al barri o pels seus habitants.

16.

Les noces d'or: els inicis del tennis taula al nostre barri
per Josep Lluís Gallardo

18.

Taller de escritura:
Agenda de contactos
per Nieves Ferrer

CARRER HARMONIA

*Propostes relacionades
amb la gent del barri, les
seves botigues i oficis.*

20.

*In Memoriam per Joaquim
M. Borràs i Jiménez*

20.

*El papel fundamental del
farmacéutico y la farmacia
comunitaria en el barrio
per Juanjo Pereira*

24.

*Radars Montbau: cinc
anys de bona feina per
Taula Radars Montbau*

28.

*Testament: quan el
millor llegat és la calma
de saber que tot està
ressolt per Àltime*

32.

AGENDA DE TARDOR I HIVERN

*Trobareu la programació
del quadrimestre.*

34.

PROGRAMA OFICIAL

Festa Major Montbau 2024

38.

ENS EN FEM RESSÒ...

per Anna Roman i Eva Caro

40.

NOTÍCIES

*Aquí trobareu totes les
novetats més importants i
els esdeveniments que hi han
succeït darrerament al barri,
per Anna Camón i Isabel
Gallardo*

42.

BÚSTIA OBERTA

*Donem veu als nostres
lectors a què expressin
les seves opinions.*

*Un gran incendi a
Collserola podria afectar
Montbau? per Joan Andrés*

L'HOSPITAL VALL D'HEBRON I L'ARQUITECTURA FEIXISTA

Text per
Fernando Marzá
Neus Moyano

Imatges per
Arxiu Fotogràfic de
Barcelona, Instituto del
Patrimonio Cultural de
España, Ministerio de
Cultura i Guillermo Moyano

Marina di Massa, Torre Fiat
(1933), en una postal del 1964

CARRER ARQUITECTURA

L'any 2025 se celebrarà el setantè aniversari de l'Hospital Vall d'Hebron, un centre hospitalari de referència al nostre país i a tot Espanya. La tria del lloc i de la tipologia dels edificis que el varen conformar entre el 1955 i la posterior inauguració de l'edifici de maternitat, el 1967, no és casual, ni respon únicament a la funcionalitat, sinó que s'hi van aplicar els models que es van estudiar per arribar als actuals, que s'han implantat a les grans ciutats del territori espanyol.

QUIN ÉS L'ORIGEN DE LA PROPOSTA?

La Vall d'Hebron ha estat des de fa molt una zona de preferència per a les instal·lacions sanitàries, ja des dels temps en què el monestir de Sant Jeroni — que un grup d'investigadors, amics del monestir, estan intentant recuperar per la memòria dels nostres barris — es va situar a l'actual carretera de la Rabassada, allà on hi ha la gasolinera, com a hospital d'infecciosos, per donar servei a Barcelona.

A l'època de la Segona República, l'emplaçament que avui ocupa l'Hospital Vall d'Hebron s'havia destinat a edificar-hi un sanatori antituberculós, d'acord amb un projecte dels arquitectes del GATCPAC Josep Lluís Sert, Josep Torres Clavé i Joan Baptista Subirana que es va signar el mateix dia que es va declarar la guerra, el 18 de juliol del 1936. El sanatori no es va arribar a construir.

L'Instituto Nacional de Previsión va aprovar, el 1945, un *Plan Nacional de Instalaciones Sanitarias* que havia de donar resposta a una reivindicació que venia de lluny, per cobrir la necessitat d'oferir assistència mèdica als treballadors. El pla estava pendent des que el 1908 es va aprovar per llei la Seguretat Social i la creació de l'Instituto. Fins després de la guerra civil no es va començar a materialitzar la creació de les instal·lacions sanitàries de nova planta, que al conjunt del territori espanyol van sumar 86 hospitals residència, 149 ambulatoris complets i 110 ambulatoris reduïts d'atenció primària i per a la consulta i assistència dels assegurats i beneficiaris.

Aleshores el model més estès d'hospital era el de disposició per pavellons, avalat per la ciència de la medicina hospitalària des de la Il·lustració francesa i del qual tenim el magnífic exemple de l'Hospital de Sant Pau, dissenyat per l'arquitecte modernista Lluís Domènech i Montaner. Però a la Vall d'Hebron es va adoptar un model diferent d'arquitectura hospitalària.

El primer hospital que va projectar l'arquitecte Botella segons aquest model va ser a Granada, i el següent va ser el de Barcelona

*El Los Angeles County Hospital imita el Medical Center de Nova York, del 1925.
Foto: Internet*

*L'Hospital quan es va inaugurar.
Foto: AHB*

UNA NOVA TIPOLOGIA D'HOSPITAL

L'any 1945 es va organitzar un concurs d'avantprojectes d'edificis sanitaris. Amb antelació, aquell mateix any, l'Instituto Nacional de Previsión havia enviat als Estats Units un arquitecte del seu Servei d'Arquitectura i el metge en cap del Departament d'Instal·lacions de la Caja Nacional de Seguros de Enfermedad perquè estudiessin les instal·lacions hospitalàries del país, que consideraven les més avançades del món. De ben segur que la devastació en què estava Europa l'any 1945, i també l'inici de l'allunyament del bloc feixista i de l'apropament als aliats, liderats pels Estats Units, devia contribuir a la decisió.

A més de la funcionalitat es buscava el benestar i la comoditat del malalt ingressat

Juan Miguel Pando, vista de la Taxonera des de la Residencia Francisco Franco, 1955, IPCE

Sigui com sigui, el fet és que es va abandonar la idea dels pavellons que dominava la doctrina hospitalària des del segle XVIII i es va optar pel que es coneixia com a «hospital en bloc».

Enaquell moment, el model més important d'aquesta tipologia era a Nova York: el Medical Center d'aquesta ciutat, aixecat el 1925, era un edifici enorme de vint-i-dos pisos amb algunes construccions agregades, tenia capacitat per a 2.400 malats i disposava dels serveis annexos de consultoris, locals per a l'ensenyament, laboratoris i tots els serveis necessaris en un hospital modern de l'època.

LA DECISIÓ FINAL

El projecte triat per a l'edificació d'una residència sanitària amb capacitat per a cinc-cents llits va ser el dels arquitectes

Aurelio Botella i Sebastián Vilata. El model de l'actual Hospital Vall d'Hebron és el mateix que trobem a les ciutats de Girona i Granada, tots tres construïts per aquests arquitectes. El primer que es va aixecar va ser el de Granada, seguit del de Barcelona i finalment del de Girona, que és l'actual Hospital Trueta. Observem que tots tenen la mateixa tipologia d'hospital en bloc, en forma de H, amb braços desiguals, seguint el que es coneixia com a «tipus avió», en què l'ala major estava destinada a infermeria, la cua a zona quirúrgica i el cos constituïa la zona d'enllaç on estan situades les principals circulacions verticals.

I EL MALALT?

El 1960, cinc anys després de la inauguració de la que en aquell moment es va batejar com a Residencia Francisco Franco, el periodista César González Ruano destacava un altre aspecte de l'hospital modern, que ha de tenir en compte arquitectònicament l'emplaçament, les vistes des de les finestres, les excel·lències dels punts de llum, les zones verdes, la major dignitat i comoditat moral del que ha de ser atès a les seves instal·lacions. D'altra banda, l'aspecte extern també és important des del punt de vista arquitectònic. L'Hospital Vall d'Hebron va renunciar a la pompositat que en aquell moment caracteritzava les construccions impulsades pel règim franquista i va optar, curiosament, per un estil més racionalista, el mateix que el feixisme havia vetat, ja que recordava els arquitectes del GATCPAC. Només un detall de frontispici grec, classicista, a l'entrada de l'edifici, pot recordar la pompositat dels edificis feixistes espanyols.

Infermeres a la zona de maternitat l'any 1960. Foto: GM

LA CIUTAT SANITÀRIA

Entre el 1966 i el 1967 s'inauguren, en aquest ordre, l'Escola d'Infermeria, l'Hospital de Traumatologia i l'Hospital Maternal i Clínica Infantil, que configuraven les primeres passes del gran complex de ciutat sanitària que tenim ara. Des del punt de vista arquitectònic, l'edifici cilíndric de l'actual Hospital de la Dona i Clínica Infantil ja no segueix la influència formal americana, sinó que es basa en models italians. Les solucions funcionals s'adapten a aquesta forma més moderna en ciutats sanitàries de Madrid, Barcelona, València, Sevilla, Saragossa i Bilbao. El prototip és de l'arquitecte Martín José Marcide, que va aprofitar la seva posició jeràrquica —dirigia l'Instituto Nacional de Previsión— per adjudicar-se i dur a terme els projectes de Barcelona i Madrid. Era l'època del baby boom i de l'acceleració de la reproducció, que és a la base dels projectes de maternitats a tot Espanya.

Marcide va interpretar a la seva manera alguns esquemes radials que en aquell moment estaven de moda en l'arquitectura internacional. Estava fascinat pels traçats concèntrics prestats de models italians de l'època d'entreguerres construïts en els primers anys trenta, com la Torre Balilla de la colònia obrera Fiat, situada a la Toscana, a la platja de Marina di Massa. La funcionalitat d'aquest tipus de planta d'infermeria rodona també s'havia estudiat als Estats Units, tot i que, a Espanya, el grup de Marcide va fer la seva proposta de distribució independentment dels models americans. Era una arquitectura amb una imatge nova, moderna tot i que prestada de l'ideari feixista italià, cosa que esvaïa qualsevol sospita d'esquerranisme que poguessin suscitar l'arquitectura moderna, el racionalisme i el funcionalisme, com assenyala l'historiador Alberto Pieltain Álvarez-Arenas en la seva tesi doctoral, del 2003.

Una de les finalitats del projecte d'infermeria de planta circular era apropar els nadons a les mares, perquè poguessin estar junts tant de temps com fos possible. Així, es van idear uns torns que comunicaven amb les habitacions i que havien de tenir aquesta funció. A la llarga el model d'infermeria circular de visió panòptica, lluny de ser funcional, es va demostrar que no afavoria la feina de les infermeres, allargava els circuits i inclús entorpia la visibilitat.

Avui en dia, i després que l'Institut Català de la Salut n'assumís la gestió l'any 1983, la Ciutat Sanitària Vall d'Hebron no para de créixer. El futur projecte urbanístic sembla que incorporarà la connexió dels barris de Sant Genís i Montbau, que ara estan separats per aquest gran complex sanitari, el més important de Catalunya i un dels més importants de l'Estat espanyol.

La nostra revista ja va informar del projecte dels arquitectes Jordi Badia, Antoni Ubach i Miquel Espinet. Estarem amatents als resultats i a la manera com aquests afectaran, sens dubte, els nostres barris.

Juan Miguel Pando, façana de la Residencia Francisco Franco, 1955, IPCE

ELABORACIÓ ARTESANA I NATURAL

**FORNERS
&
PASTISSERS
PUIG**

Obrador Pepi des de 1916

FORN MONTBAU (l'Obrador) C/ Àngel Marqués 14-18 93 428 26 86	FORN JOANIC C/ Escorial 6 93 284 95 71	FORN L'ESPLANADA Pl/ Esplanada Montbau 1 93 427 57 25	FORN VALL d'HEBRON C/ Ventura Rodríguez 2 93 428 19 95
---	---	--	---

SOM L'AGÈNCIA DEL BARRI T'AJUEM A VENDRE O LLOGAR EL TEU PIS

\ venda \ lloguer
\ administració de finques

Assessors \
serveis immobiliaris

931 896 434

\ **assessorsbcn.com**

A sota de la benzinera Meroil de la carretera de l'Arrabassada hi ha el que queda de l'antic monestir de Sant Jeroni de la Vall d'Hebron. Un grup de veïns de Sant Genís dels Agudells, amants de Collserola, ecologistes i estudiosos del patrimoni, reclama que la gasolinera se'n vagi per tal de recuperar les restes arqueològiques, dignificar-les i fer-les visitables. L'Associació d'Amics del Monestir de Sant Jeroni de la Vall d'Hebron vol que es restableixin els camins històrics que conduïen al recinte monacal. Ara sabem que l'ermita de Sant Cebrià i Santa Justina a Montbau era la quarta ermita del monestir (veure número anterior de Ressò)

Text i imatges per
JOSEP LLUÍS
GALLARDO

NOTES BREUS SOBRE EL MONESTIR DE SANT JERONI DE LA VALL D'HEBRON: A RABASSA MORTA!

El monestir de Sant Jeroni de la Vall d'Hebron estava situat al camí de Sant Cugat, l'actual carretera de la Rabassada. Diuen i expliquen que estava voltat de conreus de vinya llogats a rabassa morta, és a dir que el pagès hi podia continuar la feina fins que no es morien els ceps. Sembla idíl·lic, però era una feina feixuga i amb pocs guanys, ja que els parcers havien de pagar al senyor una tercera part dels fruits.

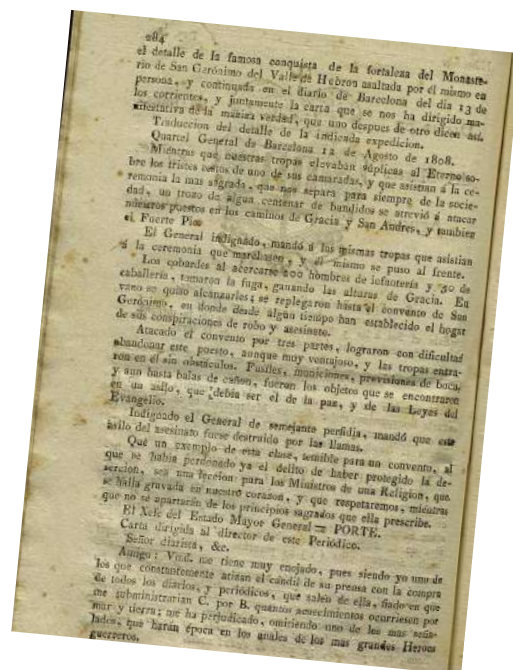
Però qui era el senyor de les terres? Doncs els monjos del monestir, que a la darrereria del segle XVIII i primeria del XIX administrava l'abat Raimon Pujades amb mà dura i sense concessions, ja que eren temps difícils, amb la crisi iniciada amb la Guerra Gran (1793-1795), contra la Convenció revolucionària francesa, la posterior guerra amb Anglaterra — que no permetia el comerç naval, ja que els anglesos dominaven la mar — i finalment, entre el 1808 i el 1814, la Guerra del Francès.

El cenobi de l'orde dels jerònims de la Vall d'Hebron es va construir poc després que els jerònims es constituïssin com a orde contemplativa, a finals del segle XIV; anys després, el 1418, es va construir el de la Murtra. Amb tot, a inicis del segle XIX al monestir de la Vall d'Hebron tot hi continuava igual que el dia en què es va construir.

Aquell edifici colossal tenia tota mena de serveis i un mirador privilegiat cap a les terres d'Horta i el mar. Les terres dels Agudells sempre havien estat ufanoses.

Aquesta és la història de l'Antoni, mà dreta de l'abat i monjo encarregat de rebre els vianants, que hi arribaven a peu per tocar la creu de terme d'origen gòtic que hi havia a l'entrada del monestir. L'Antoni s'ocupava dels serveis d'hostal, de la casa de caritat per als pobres de solemnitat que pelegrinaven a la zona, de l'hospital i dels serveis religiosos adients, com també controlava l'ús de la biblioteca — una de les més importants del país — i de l'arxiu. A més, aquest monjo imprescindible era músic, art que anava lligada a l'orde des del principi. La música de l'orgue i del *pianoforte* de l'església sonava cada vespre, just abans del sopar ofert al refetor.

Aviat, però, hi van canviar les coses. Els exèrcits de Napoleó van envair la península el 1808 i la ciutat de Barcelona va caure a les seves mans. Això va suposar un empobriment constant que va desembocar en l'espoli i l'ensorrament d'una part del monestir a mans del general italià Lechi, sota les ordres imperials franceses, a inicis del mes d'agost de 1808, un cop començada la contesa.

Diario de
Manresa, 1808

Els francesos, que havien entrat a la Ciutat Comtal al febrer, de seguida van controlar els monestirs situats dins de les muralles de Barcelona, hi van imposar taxes i lleis de submissió i els van sotmetre a saquejos, però els que eren relativament lluny de la ciutat van restar al marge de la devastació. L'inici de la guerra va comportar que el bisbe de Barcelona marxés a l'exili, cosa que va provocar el desempament legal dels monestirs i del clergat.

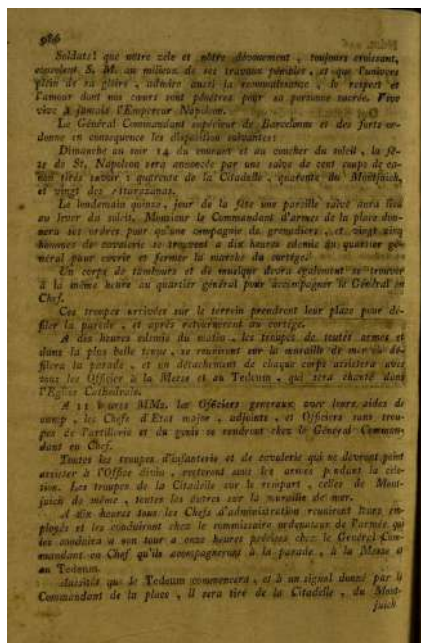
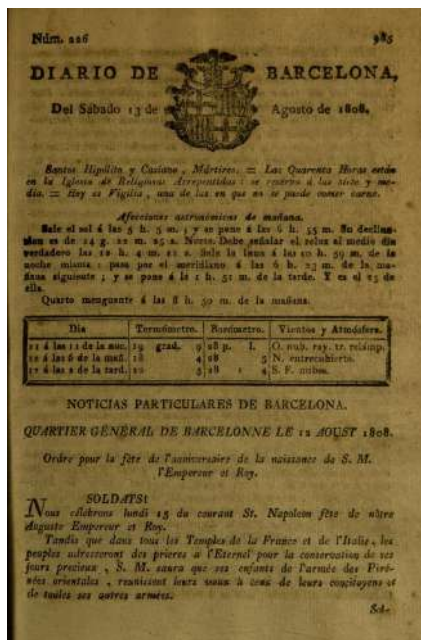
Les tropes napoleòniques ja havien assaltat el monestir de la Vall d'Hebron el 3 de juny del 1808 a causa de la seva importància i de l'ajut que ofería als resistents patriotes que lluitaven contra els francesos, així com el refugi que hi trobaven els desertors, però no va ser fins a la primeria del mes d'agost que, per les riqueses que contenia, el conjunt va ser cremat i en bona part saquejat, per bé que l'arxiu, que contenia els pergamins més antics, es va salvar.

Tenim informació del succés per les planes del periòdics de l'època, com ara el *Diario de Manresa*, imprès pel liberal i afrancesat Martí Trullàs, que en el número 63, corresponent al dimarts 23 d'agost del 1808, descriu el saqueig i l'incendi amb tot detall: «El monestir no tenia defenses. Van ser 200 soldats i 50 genets imperials contra tres monjos. Van robar un *forte-piano*, i van cremar la biblioteca, la sacristia i algunes cel·les, però l'església es va salvar».

La *Gazeta Militar y Política del Principado de Cataluña*, que era un diari d'Estat publicat per la Junta Superior del Principat de Catalunya, que residia a Tarragona, i imprès per Miquel Puig-robí, també en va informar en el seu número 4, corresponent al divendres 2 de setembre del 1808 (pàg. 30-32). De fet, la informació que donava la *Gazeta* era la mateixa que s'havia publicat al *Diario de Manresa*.

Aquestes notícies refutaven la notícia donada pel *Diario de Barcelona* el

*Diario de
Barcelona, 1808*

dissabte 13 d'agost del 1808 (pàg. 987-988). La notícia, escrita pel redactor Manuel-Andreu Igual, que treballava per als francesos, no citava el monestir.

Però, quina va ser l'actitud del nostre monjo Antoni? Doncs l'home es va plantar davant mateix del general Lechi, tot barrant-li el pas, amb aquestes paraules:

—Vós, general Lechi, sou de Milà, i em consta que sou amic del compositor Donizetti i que també heu sentit a parlar de Rossini, els compositors que crearan el *bel canto*, lligat al Romanticisme italià. Sí, no penseu pas que soc un ignorant. Desconec força coses, però l'òpera és una de les que més estimo, com els llibres que posseeix aquest cenobi. Per tant, general Lechi, us ho prego, podeu emportar-vos la plata que hi trobareu, però deixeu intactes la biblioteca i els instruments musicals.

La resposta d'aquell militarot va ser contundent:

—Ja ho veurem!

Aleshores els seus soldats van entrar a foc i van destruir la sacristia i algunes cel·les i van cremar part de la biblioteca. Finalment només es van endur el pianoforte, perquè l'orgue pesava molt. Quan l'Antoni ho va veure, com que no podia oposar resistència, es va posar a tocar l'orgue de l'església del monestir, amb una música italianitzant composta per l'Antoni mateix.

Potser va ser per això que aquell tal Lechi no va fer gaires estralls al monestir i en va marxar amb aquella sintonia al cap, la que el monjo Antoni li havia inspirat.

Sembla que, passats els anys, Lechi, que no havia pogut oblidar aquella música, va taral·lejar als compositors italians la melodia del cenobi de la Vall d'Hebron... i vet aquí que va néixer el *bel canto*, inspirat per aquell monjo jerònim.

Com que després d'aquests fets, i tot i que la guerra s'havia acabat el 1814, el 1820 hi va haver la primera desamortització dels béns de l'església i el 1833 va arribar la segona, és molt probable que el monestir de Sant Jeroni de la Vall d'Hebron quedés des d'aleshores desert i en ruïnes.

Molts anys després, cap al vespre, abans de sopar, nosaltres hem caminat pel lloc on hi havia el monestir i hem sentit una música antiga que encara ressona entre les pedres.

El fons de pergamins antics del monestir es devia traslladar, probablement abans de l'escomesa francesa del 1808, a la parròquia de Sant Joan d'Horta, on es va preservar fins a l'incendi que va patir aquesta parròquia durant la Setmana Tràgica, el 1909. Actualment el que queda d'aquest fons està dispers, repartit entre l'Arxiu de la Corona d'Aragó – Arxiu Reial, l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona i d'altres.

Josep-Lluís Gallardo i Sedano, és doctor en Filologia i Comunicació per la Universitat de Barcelona

LES NOCES D'OR: ELS INICIS DEL TENNIS DE TAULA AL NOSTRE BARRI

Text per
**JOSEP LLUÍS
GALLARDO**

Imatges per
**ARXIU DE L'ASSOCIACIÓ
DE VEÏNS DE MONTBAU
I LLUÍS CARO**

Carnet de federat d'en Lluís Caro

Jugar a qualsevol esport té els seus avantatges: disciplina, afany de superació, cos en bona forma, competitivitat, companyonia i molts d'altres.

Al nostre barri estem especialitzats en el tennis de taula. És l'esport que ens identifica des de fa una colla d'anys. Per les nostres taules hi han passat generacions de nens, joves i grans, sovint amb encert i prestigi, com va passar amb l'equip federat ja als anys setanta del segle xx i, sobretot, com passa ara amb els quatre equips federats que juguen a la ciutat de Barcelona, dos dels quals a primera divisió: tota una fita!

Se n'ha parlat i se'n parlarà perquè sempre hi ha nous motius per comentar aquest esport, però ara hem volgut anar al principi, al 1969, l'inici de tot plegat, de la mà del precursor del tennis de taula a Montbau: en Lluís Caro, evidentment. L'hem anat a buscar i ens ha dit algunes coses d'aquells primers passos:

—Lluís, com estàs?

—Fet un xaval! Ha ha ha, amb les coses de l'edat, fa mal aquí, fa mal allà..., però estic bé.

—Han passat molts anys des d'aleshores, oi?

—Molts! Érem joves, amb molta energia i ganes de fer coses pel barri. Hi havia molta canalla i pocs entreteniments en general, Montbau era lluny de tot, així que la gent s'abocava a participar en tennis de taula, escacs, cinema, balls... L'Associació de Veïns feia moltes activitats, sobretot per als més petits.

—Te'n recordes? Com va anar tot plegat? Explica'ns-ho.

—Crec que va ser cap a l'any 1969. L'associació feia tornejos de tota mena per a la Festa Major i jo recordava els que es feien al meu barri de petit, a Sants, de tennis de taula. Vam aconseguir dues taules i vam començar a jugar. De seguida s'hi van apuntar molts nens. Tants, que vam haver de fer dos equips, A i B. Al local hi vam arribar a tenir més de seixanta nens.

—Vas formar tota una colla de joves: el Gassó, el Servian, el Gea, el Juanjo i molts d'altres...

—Vaig veure que alguns nens ho feien molt bé i que valia la pena treballar amb ells de forma continuada. Ens vam inscriure a la Federació Provincial de Barcelona de Tennis de Taula per competir als campionats provincials i en vam guanyar algun. Jugàvem al local els dilluns al vespre, i quan anàvem de visitants era els diumenges. Jugar els dilluns de vegades creava algun

conflicte als que treballaven, perquè potser havien de demanar permís per sortir abans, però no fallava ningú, ningú. I entrenàvem els dijous i els divendres a la nit... Acabàvem a les tantes!

—Ja saps que, actualment, els equips de Montbau són capdavaners del ping-pong federat a Barcelona. Què et devem pel teu mestratge?

—A mi? Res... Ja m'agradaria poder agafar la pala de nou i donar-vos alguna lliçó magistral —diu rient—. De veritat, m'omple de satisfacció saber que Montbau torna a ser un referent en tennis de taula, perquè sempre ho havia estat. És un orgull comprovar que el que vam fer tant de temps enrere encara sobreviu, o que torna a néixer. I que sigui per molts anys més!

—Una abraçada, Lluís, i moltes gràcies pel teu mestratge!

Quants records d'aquells anys i quantes perspectives enguany. El que va ser, perdura transformat amb els nous temps, amb l'aixopluc del Local Social, com sempre!

A. Gómez, Pruden Montesinos, José Caro, Raúl Sáez, Fernando Sáez, Avel·lí Martí, Antonio Latres, entre altres no identificats, 1976

TALLER DE ESCRITURA

AGENDA DE CONTACTOS

Relato de
NIEVES FERRER
Fotografía de NEUS
MOYANO

Impuntuales, como siempre, las cuatro se congregaron frente a la única mesa que quedaba vacía en la terraza del bar. Neus, más dicharachera que de costumbre, apenas esperó a que la camarera les tomara la comanda para iniciar la conversación. Tocaba almuerzo en condiciones, un plato de sepia a la plancha para compartir y otro de sepionet rebozado para que la mesa no estuviera coja, pan tostado con tomate refregadito, allioli y el correspondiente plato de variantes con sus preceptivas olivas negras de las del terreno.

—Y tres tostadas sin y una Estrella — agregó Neus, mientras soltaba el humo del cigarrillo que acababa de encender y cogiendo el primer turno de palabra. — Se removió inquieta en la silla levantándose un poco el cuello de la chaqueta, en febrero el sol no calienta mucho y se acababa de levantar un airecito un poco molesto. Por debajo de sus estilosas gafas nos lanzó una profunda mirada, eso era una inconfundible llamada de atención, que las tres percibimos inmediatamente. Se atusó el pelo con un característico gesto aristocrático, como sólo ella sabía hacerlo y que casi siempre precedía a una de sus profundas reflexiones —. ¿En vuestra agenda, cuánta gente tenéis que podáis llamar cualquier día y a cualquier hora?

Ni un segundo tardó Elena en responder en tono de broma:

— ¡Pues si es para ir a almorzar, más de los que te piensas!

Se oyeron las carcajadas hasta en la acera de enfrente, pero Neus, que también se había reído de la salida de su amiga, insistió. Lo decía en serio.

— ¡Va, a ver! ¿Cuántos os salen, a que no hay tantos y tantos?

La camarera dejó sobre la mesa las cervezas, el plato de variantes y otro de cacahuets salados recién tostados. Las cuatro estaban enzarzadas en la inesperada consigna que les había planteado Neus y no le hicieron mucho caso. Elena fue la primera en ponerse en modo serio, mientras cogía del plato de las variantes un palillo en el que había ensartado un pepinillo y su correspondiente oliva verde.

— Yo soy de Benimodo, no soy de este pueblo, ya lo sabéis, así que vosotras tres sois las únicas a las que podría llamar en caso de necesidad. Bueno, a Neus la última, que no conduce — dijo haciendo un gesto de condescendencia al ladear un poco la cabeza. Mientras hablaba, daba buena cuenta del pepinillo, su cara siempre risueña se agrió un poco, aunque quizás influyó el ácido del aperitivo. También se removió inquieta en su silla, no esperaba que el primer envite de su amiga tuviera semejante calibre.

Nieves se ajustó al cuello la bufanda de cuadros, no se había quitado la boina y aun así sentía frío. Tenía el récord homologado de ser la más friolera de todas, y no se privaba de nada para mantener su posición imbatible cada vez que quedaban en la terraza. Neus fumaba y, eso, aunque no le gustaba a ninguna, se respetaba. Dio un trago de la botella de cerveza, asintiendo con la cabeza a lo que acababa de decir Elena.

—¿Neus a qué viene esto? — preguntó mientras se frotaba la nariz que se le había quedado fría. — Entremezcló las palabras con una risa nerviosa y friolera, que no ocultó que a la pregunta le había dado su importancia y a la respuesta que le tocaba

CARRER POESIA

dar todavía más. Nieves coincidió con Elena y añadió que, aunque las cuatro vivían en el mismo pueblo y a veces pasaban semanas sin que coincidieran, sabían que se tenían las unas a las otras al cien por cien.

Llegó el pan con tomate, la sepia y el sepionet, dejando tras de sí un exquisito e inconfundible aroma de bar, que hizo que las cuatro salivaran descaradamente. Rosa era vegana, siempre que estaban las cuatro juntas pedían algo que pudieran comer todas y que Rosa pecara lo menos posible. La conversación siguió en el mismo tono medio serio, pero los comentarios ya estaban más masticados. A Rosa, sin embargo, le costaba expresarse y era raro, fue cuando se dieron cuenta de que sus ojos tenían un brillo húmedo, un algo que ella intentaba disimular dándole a la sepia y al pan con tomate, que era evidente que se le quedaban atascados en el pantano que se le había formado entre el esófago y el corazón. Era la más fuerte de todas y a la vez la que tenía las costuras más abiertas. Vivía sola, bueno es un decir, con su familia gatuna, y la pregunta de Neus, lanzada así, sin filtro, la perturbó. Desde que comprendió su alcance le retintineaba en la cabeza. ¿A quién llamaría ella? Hacía más de diez años que vivía sola, sin compañía humana, como le gustaba decir, en una enorme casa señorial, en realidad una torre, y en el pueblo solo tenía como familiares directos a unos sobrinos.

— Vosotras sois mis amigas, y estoy segura de que me ayudarías igual que yo a vosotras, porque mi familia, la que llevo en el corazón, mi familia felina, no me podrá llevar al médico si me pongo enferma — dijo con una sonrisa forzada. — Intentó retomar la palabra, pero unos repentinos golpes de tos se lo impidieron y, sin permiso, una lágrima traicionera surcó por las suaves estelas de una madura y soleada mejilla. Disimuladamente la apartó, aunque sin éxito, sus ojos ya no aguantaban el torrente húmedo que le brotaba del corazón. Cogió su móvil y empezó a rebuscar, levantó la mirada un breve segundo cuando encontró lo

que buscaba y sólo pudo balbucear un imperativo — : ¡No me digáis nada! Dejad que os lea algo que he escrito esta mañana y lo entenderéis. Con bastante dificultad y la voz entrecortada comenzó a leer:

“Vas arribar a la torre per quedar-te. Eres el jefe de la banda i tenies la família i els amics sempre al teu costat. Eres tu qui cercaves companyia, els acostaves la cara i t'arrimaves. I ells et corresponien. Jo diria que t'estimaven. Com jo t'he acabat estimant a pesar de la teua desconfiança. Avui t'he dit adéu i sé que sempre seguiràs amb nosaltres.”

— ¿Vais a querer café? — preguntó la chica del bar, como sin querer molestar. Tres cafés y un poleo menta, apuntó.

— El poleo menta en taza grande — pidió Nieves. — Ya que había tomado la palabra continuó rompiendo el silencio que cubría el ambiente como una lápida—: Vaya, Rosa, se ha ido Corleone, le clavaste el nombre. Seguro que a tu lado su existencia ha sido mejor, lo has cuidado y lo has querido con todo tu corazón. Ya se sabe, la familia es la familia y se la quiere. Casi siempre — dijo esto último haciendo un guiño para cambiar el tono triste de la conversación.

Neus recondujo la situación.

— Ahora me toca a mí — dijo tan solemne como cuando empezó el almuerzo. Sé que puedo confiar en vosotras, que ahí estáis con el costurero preparado para coser los todos los rotos, incluso los familiares, y cuando las familias son tan numerosas como la de Rosa, no hay problema, solo hay que coser más.

— Pago yo, que es mi cumple — dijo Nieves con el monedero ya en la mano.

Al marcharse las cuatro amigas, el viento esparcía entre el azul luminoso del cielo, las últimas palabras dedicadas a Corleone:

Vuela alto, has tenido la vida que te ha tocado vivir. Espero habértela hecho más amable. ¡Adiós, amigo!

IN MEMORIAM

Text i il·lustracions per
JOAQUIM M.
BORRÀS I JIMÉNEZ

Barcelona ha estat una ciutat pionera pel que fa al transport públic.

La ciutat posseeix metro, autobusos, funiculars, telecabines, taxis i fins i tot un transport marítim com són Las Golondrinas, i va tenir tramvies i troleibusos, avui desapareguts.

Amb el transcurs del temps s'han anat retirant i reemplaçant tots aquests elements de transport. Però tot el material retirat és patrimoni del ciutadà de Barcelona i, per tant, patrimoni teu i meu. Gran part d'aquest material és de Transports Metropolitans de Barcelona, abreujat com a TMB, que és la marca comercial i de gestió dels autobusos i el metro de Barcelona.

TMB, a través de la seva fundació, s'hauria d'encarregar de la custòdia i la preservació dels elements retirats de circulació, però la realitat és que actualment tot aquest material està en un important procés de deteriorament que en fa molt difícil la conservació.

Per això ja fa molt de temps que una part important dels ciutadans de Barcelona reclamen a les institucions públiques de la ciutat que es creï un museu on tot aquest material pugui quedar dipositat i preservat, i perquè tots els ciutadans puguin visitar-lo, conèixer la història del transport de Barcelona i el servei que va donar a la ciutat.

Preservar tot aquest material, propietat, com hem dit, dels ciutadans de Barcelona, és un deute i una obligació de la ciutat envers els barcelonins. S'ha de tenir present que des de la primera reclamació perquè es preservi aquest patrimoni, ja fa més de

Cotxe de la sèrie 300. Inaugurat el 30 de desembre del 1924, la línia del Gran Metro de Barcelona, que anava de Lesseps a Plaça Catalunya

Aquest cotxe de la sèrie 126 va ser un dels deu que el 10 de juny del 1926 van inaugurar la segona línia de metro de Barcelona, el metro transversal, que és l'actual L1. La foto es va fer el novembre de l'any 2018, amb motiu del trasllat del cotxe a la cotxera del Triangle.

El mateix cotxe 126, també afectat pels grafitis i la pols. Barcelona no mereix aquesta manca de conservació

cinquanta anys, ja ens han deixat més de 750.000 ciutadans, que ja no en podran gaudir mai. Un d'ells és en Joan Termes i Roig, que ens va deixar el passat 4 de juny.

En Joan Termes, president i cofundador de l'Associació Coordinadora Pro Museu del Transport de Barcelona, ja no podrà veure mai el material de la nostra propietat exposat dignament. Distingit amb la Medalla d'Honor de la ciutat, va treballar tota la vida al barri d'Horta i va ser dirigent i activista veïnal a favor de la integració de les persones amb discapacitats, amant de la història i de tot el nostre districte.

Joaquim M. Borràs i Jiménez és Arquitecte, coordinador del Grup Territorial d'Arquitectes d'Horta-Guinardó del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya i

Membre de l'Associació Coordinadora Pro Museu del Transport de Barcelona

HARMONIA

EL PAPEL FUNDAMENTAL DEL FARMACÉUTICO Y LA FARMACIA COMUNITARIA EN EL BARRIO

*Texto y fotografía por
JUANJO PEREIRA,
farmacéutico*

En el corazón de cada barrio se encuentra un lugar que va más allá de ser simplemente una tienda: la farmacia comunitaria. Este establecimiento, liderado por un profesional de la salud con un conocimiento profundo de los medicamentos y su correcta administración, desempeña un papel crucial en la vida de los residentes locales.

El farmacéutico de la farmacia comunitaria no es solo un dispensador de medicamentos, sino también un consejero de confianza para la comunidad. Su presencia cercana y accesible permite a los vecinos acudir a él en busca de orientación sobre sus tratamientos, solución de dudas sobre medicamentos o consejos para mantener una buena salud.

La importancia del farmacéutico radica en su capacidad para garantizar que los pacientes reciban la medicación adecuada, en la dosis correcta y en el momento oportuno. Su labor va más allá de la mera dispensación, ya que se encarga de revisar posibles interacciones medicamentosas, aconsejar sobre el uso adecuado de los fármacos y promover la adherencia al tratamiento.

Además, la farmacia comunitaria es un punto de referencia para la prevención de enfermedades y la promoción de la salud en el barrio. A través de campañas de concienciación, charlas informativas y servicios de medición de parámetros de salud, el farmacéutico contribuye a educar a la comunidad sobre la importancia de cuidar de sí misma y prevenir enfermedades.

En un contexto en el que la atención sanitaria se vuelve cada vez más impersonal, la farmacia comunitaria se erige como un bastión de cercanía y atención personalizada. El farmacéutico no solo conoce a sus clientes por su nombre, sino que también entiende sus necesidades y preocupaciones, lo que le convierte en un aliado indispensable para su bienestar.

En resumen, el farmacéutico y la farmacia comunitaria son pilares fundamentales de la salud y el bienestar de un barrio. Su labor va más allá de la dispensación de medicamentos.

En la Farmacia Montbau te esperamos Dani, Jordi y Juanjo, pero sobre todo valoremos y apoyemos a nuestras farmacias comunitarias, pues en ellas encontramos no solo medicamentos, sino también cuidado, conocimiento y un compromiso genuino con la salud de nuestra comunidad.

El farmacéutico de la farmacia comunitaria no es solo un dispensador de medicamentos, sino también un consejero de confianza para la comunidad.

La Llaminaera

Restaurant

Oficina/Taller: L'Harmonia, 11
08035 - Barcelona

www.sanklar1.com

sanklar1@gmail.com

93 428 29 52

- Fabricació de tot tipus de finestres
- Tancaments metàl·lics
- Persianes, mosquiteres, reixes, ...
- Motorització
- Mampares de bany

RADARS MONTBAU, CINC ANYS DE BONA FEINA

*Text i fotografies per
TAULA RADARS
MONTBAU*

Hi ha persones que escullen continuar vivint a casa seva, ja sigui soles o acompanyades, bé pel sentiment de pertinença al barri o per les relacions socials que han anat construint al seu entorn. Per això el projecte Radars vol potenciar l'acompanyament d'aquestes persones i contribuir-hi facilitant la complicitat del seu entorn, garantint el seu benestar social i reduint el risc d'aïllament i d'exclusió social, per pal·liar, així, la soledat no volguda.

LA XARXA RADARS

CARRER

Radars, un projecte comunitari impulsat per Serveis Socials de l'Ajuntament de Barcelona, és una xarxa de prevenció formada per veïns i veïnes, comerciants, persones voluntàries i professionals d'entitats i serveis vinculats al barri, que estan atents a les persones de més de 65 anys que viuen al seu entorn. En cas que sàpiguen d'alguna persona que vulgui sentir-se més acompanyada, conèixer altra gent i participar en activitats, la posen en contacte amb el projecte. D'altra banda, si en algun moment detecten que algun veí o veïna presenta una situació de risc, poden trucar al telèfon de contacte del projecte per donar a conèixer la situació, i d'aquesta manera Serveis Socials pot començar a atendre la persona afectada.

El Districte d'Horta-Guinardó té quatre projectes Radars actius: Radars Guinardó, Radars Baix Guinardó – Can Baró, Radars Horta – Font d'en Fargues i Radars Montbau. Aquest darrer està actiu des de l'any 2019 i hi participen cinc persones voluntàries, que fan trucades telefòniques cada setmana a un total de 43 persones usuàries de més de 65 anys, que es van apuntar a Radars gratuïtament. A més, periòdicament, organitzen trobades presencials al mateix entorn del barri i promouen la participació de les persones adherides al projecte en activitats de la ciutat. Ho fan amb l'objectiu d'ajudar a pal·liar el sentiment de soledat no volguda.

VEUS DEL RADARS MONTBAU

Treballar amb la comunitat i per a la comunitat garanteix la cobertura de determinades necessitats de manera col·laborativa. Actualment, a Radars Montbau hi participem diferents entitats, entre les quals hi ha farmàcies i comerços

de proximitat, a part de serveis com ara el CAP Sant Rafael i la Sala Polivalent de Montbau, a més de l'Associació de Veïns i Veïnes de Montbau, les escoles de la zona i les persones voluntàries del projecte. La Maria, l'Amparo, la Victòria, la Vicenta i la Rosa Maria són justament les persones que actualment dediquen part del seu temps a col·laborar en el projecte Radars. Algunes el van conèixer per l'Associació de Veïns i Veïnes; d'altres, a través d'una presentació informativa o mitjançant el CAP i el Centre de Serveis Socials de la Vall d'Hebron.

La Maria fa de voluntària del projecte des dels seus inicis. El que més li agrada de la seva tasca és la complicitat que s'acaba donant entre les voluntàries i les persones grans adherides al projecte, que acaben xerrant de tots els temes.

L'Amparo va conèixer Radars a través de la Maria i, en jubilar-se, va buscar una activitat al barri en la qual participar. Del seu voluntariat en destaca l'agraïment que li expressen les persones grans a qui truca. Recorda especialment una ocasió en què va acompanyar una senyora perquè pogués participar en una activitat i la senyora es va emocionar d'agraïment, perquè feia molt de temps que no sortia de casa.

Les voluntàries del projecte tenen molta iniciativa i preparen activitats per a les persones grans que omplen de satisfacció tant les mateixes voluntàries com les persones participants.

ANÈCDOTES

Cinc anys del projecte Radars Montbau han permès acumular moltes anècdotes entranyables.

Les persones que s'atenen en el projecte, que en són les veritables protagonistes: l'Àngels, la Carmen, la Paquita, la Dolores, l'Encarnación, la Mercedes, el Jordi i la Josefa, entre d'altres, coincideixen en el fet que les voluntàries els donen ànims, fan que se sentin menys soles. Senten

HARMONIA

que algú es preocupa per elles i que estan ben acompanyades. Les persones que poden participar en activitats destaquen la cura i la il·lusió amb què es prepara tot, el bon tracte que reben i l'alegria de trobar-se tant amb les voluntàries com amb altres veïns i veïnes amb qui van coincidint.

L'Àngels va participar en el llibre de receptes de Radars i l'ensenya orgullosa quan algun familiar la visita. La Paquita explica la visita a una escola del barri, i recorda la cara de sorpresa dels infants quan els va dir que als 12 anys va deixar l'escola per treballar per guanyar 60 pessetes a la setmana: ells ni tan sols coneixien la moneda. La Maria recorda amb il·lusió la visita a una escola bressol, ja que feia molts anys que no tenia contacte amb infants tan petits.

El contacte, la trobada, la relació amb els altres, la possibilitat de participar en activitats, tant al barri mateix com fora, són els aspectes principals del projecte i els més ben valorats per totes les persones participants. Tot això dona sentit a la continuïtat i el creixement del projecte.

APUNTA'T A RADARS

Les persones grans que vulguin participar en el projecte poden trucar al número 932 915 884, escriure a radarsgentgran@bcn.cat, apropar-se al Centre de Serveis Socials de l'avinguda Cardenal Vidal i Barraquer, 45-B, o demanar informació al Centre d'Atenció Primària (CAP). En el cas de les persones que volen ajudar la gent gran i implicar-se en els diferents espais de participació i voluntariat del projecte, poden contactar amb nosaltres pels mateixos mitjans.

Acompanyem a majors de 65 anys per a palliar la soledat no volguda.

radarsgentgran@bcn.com
932 915 884

Centre de Serveis Socials
(Av. del Cardenal Vidal i Barraquer, 45)

HARMONIA

CARRER

*Les delícies
d'en
Tallada
Carnisseria Xarcuteria*

*Especialitats en productes de proximitat
Vedella, pollastre i porc
Gran assortiment d'embotits ibèrics
Tall de pernil a ganivet
Formatgeria selecta
Producció pròpia*

C/Poesia 1 Local 2-6 08035 Barcelona **623 254 074**

Matins
Dilluns a dissabte de 7:00 a 14:00
Tardes
Dilluns a divendres de 16:30 a 20:00

Farmacia Montbau

📍 C/ Harmonia 31
08035 Barcelona
☎ +34 618 31 45 13
✉ hola@farmaciamentbau.com
www.farmaciamentbau.com

LA TEVA
Perruqueria

c/ Rubió i Balaguer 83, botiga 6 - 08035 Barcelona - T 934 287 370

latevapelu

Instagram latevaperruqueriia

TESTAMENT: QUAN EL MILLOR LLEGAT ÉS LA CALMA DE SABER QUE TOT ESTÀ BEN RESOLT

CARRER HARMONIA

*Text i imatges
per ÀLTIMA*

La mort d'un ésser estimat sempre és un fet traumàtic, sigui en les condicions que sigui i a l'edat que arribi. I aquesta situació, que tot l'entorn de la persona difunta viu amb intensitat, no deixa de tenir, a més, uns procediments burocràtics i administratius que no hi haurà més remei que atendre i que són inevitables.

Per tot això, la tasca de disposar d'un testament que ajudi els familiars a afrontar una situació ja de per si difícil és un gest generós que permet atorgar la tranquil·litat que un procés de dol demana als familiars i amics de qui ha mort. I és que quan el moment de la mort arriba, els tràmits testamentaris formen part de les activitats importants que la família haurà de dur a terme.

Es tracta de gestions burocràtiques, gens vinculades al terreny de les emocions, amb moltes implicacions legals i fiscals, i sempre és recomanable dur-les a terme de la mà de professionals perfectament coneixedors del tema. Per això a Àltima, l'empresa funerària líder a Catalunya i amb més de 300 anys de tradició familiar al sector, ofereixen aquest servei de gestió administrativa a les famílies per saber què cal fer i per dur-ho a terme en el moment indicat i amb totes les garanties per a les famílies.

El que es coneix com a testament, la declaració per la qual una persona disposa el destí dels seus béns a favor d'un hereu o més i que també pot establir llegats i altres disposicions per després de la seva mort, és un tràmit recomanable que es pot fer amb prou agilitat. La manera més habitual és amb un notari, però també es pot fer de

manera hològrafa: el testador escriu a mà el testament, que serà vàlid si hi fa constar el lloc i la data de l'atorgament, i que s'ha de presentar al jutge en el termini de quatre anys des de la mort del testador.

Una vegada succeïda la defunció, els familiars sovint estan en un moment en què assumir les tasques burocràtiques es pot fer difícil, i per això Àltima disposa d'un equip de professionals que treballen per ocupar-se de tràmits com ara aconseguir el «certificat mèdic de defunció». Aquest document només té la funció de certificar davant del registre civil la defunció, però és imprescindible; Àltima lliura el document al registre civil de la localitat de defunció per fer la pertinent inscripció, sempre que la família ho demani. A partir d'aquell moment és el registre civil qui expedeix el certificat literal de defunció, que serà el document amb validesa per poder fer qualsevol gestió.

Hi ha molts d'altres tràmits legals que les famílies han d'afrontar i que cal dur a terme després d'una defunció, com ara donar de baixa el difunt davant del registre civil i la Seguretat Social. En un termini no superior als tres mesos també s'han de tramitar les pensions de supervivència respectives, cursar les baixes pròpies (bancs,

subministraments...), així com aconseguir el certificat d'últimes voluntats per poder acceptar l'herència. És per tot això, i perquè tota aquesta burocràcia sempre cal fer-la en un moment d'especial dificultat després de la mort d'una persona estimada, que Àltima es pot encarregar d'aquest servei.

«Els tràmits que cal fer després de la mort d'un familiar poden ser durs, i l'experiència de professionals que els duguin a terme ajuda a afrontar millor el dol»

Hi ha qui afirma que fer un testament és un acte d'amor. Evita conflictes familiars i assegura que es respectarà el que sempre va voler la persona difunta per als seus hereus. A més, és una eina que protegeix els fills dels difunts quan són menors d'edat, ja que permet nomenar els tutors, les persones que se'n farien càrrec si mai els arriben a faltar els dos progenitors.

I fer tots els tràmits i afrontar aquesta burocràcia és quelcom que des d'Àltima fa anys que es duu a terme per ajudar les famílies a iniciar el dol de la manera més natural i per oferir sempre el servei d'excel·lència en el difícil moment de la mort d'una persona estimada.

ELS BONS RECORDS VIUEN PER SEMPRE

Els moments de pèrdua són difícils. Ho sabem.
Moments en què necessita tranquil·litat i
estar acompanyat dels éssers estimats, sense
preocupar-se del servei funerari. Per això fem
tot el possible per tal que en aquests instants
no li falti res. Deixi-ho a les nostres mans.
Vostè pensi en els millors instants viscuts.
Perquè els bons records viuen per sempre.

ÀLTIMA

www.altima-sfi.com

AGENDA DE TARDOR I HIVERN

32

TALLERS DE TARDOR-HIVERN			
TALLER	EDAT	TALLERISTA	HORARI
ANGLÈS A TRAVÉS DELS JOCS	Infantil	Idiomes Tarradellas	Dilluns 18h - 19h
TAEKWONDO INFANTIL	Infantil	Alianza Artes Marciales	A determinar
BACHATA	Adults	Mà. Àngels i Dario	Dimarts 19h-20h
IOGA	Adults	A determinar	Dimecres 18:30h - 19:45h
ESCRIPITURA CREATIVA	Adults	Carmen Simon	Dijous 17:45h - 19:15h
SENSIBILITZACIÓ MUSICAL	0 a 3 anys	Mar Peralta	Dimecres 17:15h - 18h
DIBUIX	Adults	Pilar Cornejo	Divendres a les 17:30h
GUIITARRA	Totes les edats	El ritme del carrer	Dilluns de 17h a 18h
TEATRE INFANTIL	Infantil	Mar Peralta	A determinar

PROPOSTES CULTURALS			
ACTIVITAT	EDAT	ORGANITZACIÓ	DATA
● TEATRE D'OMBRES	A partir de 3 anys	SPM	19/10 a les 11:30h
● TEMÀTICA CIENTÍFICA DE LA SETMANA (a determinar)	Infantil	SPM	16/11 a les 11:30h
● TEMÀTICA NADALENCA	Infantil	SPM	14/12 a les 11:30h
● DINS ELS FOGUERONS	Infantil	SPM	Gener
● TEMÀTICA CARNESTOLTES	Infantil	SPM	Febrer
● TEMÀTICA 8M	Infantil	SPM	Març
● FESTA MAJOR DE MONTBAU A LA SALA POLIVALENT	Totes les edats	Entitats de Montbau	30/09-03/10
● CASTANYADA	Totes les edats	SPM i AEEF	31/10 a les 18h
● FOGUERONS DE SANT ANTONI	Totes les edats	SPM, AEEF i DIABLES	Gener
● FEM PINYA	Totes les edats	SPM, JAM, FEM PINYA, INTERCULTURALITAT HG, APC'S VH	02/10 a les 18h
● AMICS MONESTIR DE SANTJERONI DE LA VALL D'HEBRON	Totes les edats	SPM i AAMSJVH	A partir de gener
● MARC VERNIS	Totes les edats	Big Band Montbau	11/10 a les 20h
● XIRIPA COMBO	Totes les edats	Big Band Montbau	08/11 a les 20h
● JORDI RUIZ AMB LLUIS QUADRENCH	Totes les edats	Big Band Montbau	13/12 a les 20h
● ELS PASSATGERS QUINTET	Totes les edats	Big Band Montbau	10/01 a les 20h
● A DETERMINAR	Totes les edats	Big Band Montbau	Febrer
● A DETERMINAR	Totes les edats	Big Band Montbau	Març

Contacteu amb la Sala Polivalent a salapolivalent@bcn.cat

Totes les activitats presencials es fan a la Sala Polivalent de Montbau si no s'indica un altre emplaçament, per saber el preu adregeu-vos al correu electrònic.

●	CONCERT DE ROCK PELS XUKLIS	Totes les edats	AFANOC	26/10
●	CONCERT DE ROCK PELS XUKLIS	Adults	AFANOC	27/10
●	CONCERT DE ROCK PELS XUKLIS	Totes les edats	AFANOC	22/12
●	EXPO+ XERRADA+CONCERT DINS MARC FM	Adults	JAM, SPM, APOS, Fem pinya, Interculturalitat	02/10 de 18h a 22h
●	KARAOKE 80's DISCOINFERNA (Festival Empoderat)	Totes les edats	SPM	18/10 a les 19h
●	PERFORMANCE DONES MONTBAU TEATRE	Totes les edats	SPM	18/11 a les 18h
●	CLÀSSICA HORTA-GUINARDÓ	A partir de 18 anys	SPM, VH, Monturiol, Jordi Nano,	28/11 a les 19h
●	ESPECTACLE DE RESIDÈNCIA ARTÍSTICA	Totes les edats	AFANOC	A determinar
●	CONCERT ÒPERA DE COR ELYSIUM	Adults	JAM, SPM, APOS, Fem pinya, Interculturalitat	20/12 a les 19h
●	BIG BAND SWING	Totes les edats	SPM	Febrer
●	DONES MONTBAU TEATRE	Totes les edats	SPM	Març
●	SEXUALITAT AMB MABEL RAMOS (Empoderat XS)	Adults	SPM	15/10 a les 18:30h
●	DEFENSA PERSONAL PER A DONES	Dones	SPM	26/11
●	A DETERMINAR	A determinar	SPM	Desembre
●	A DETERMINAR	A determinar	SPM	Gener
●	A DETERMINAR	A determinar	SPM	Febrer
●	A DETERMINAR	A determinar	SPM	Març
●	BON BUTXACA APP	A determinar	SPM	29/10 a les 18h
●	PATOLOGIA NEUROMUSCULAR (xerrada + taller)	Totes les edats	SPM	12/11 a les 17:30h
●	A DETERMINAR	A determinar	SPM	Febrer
●	A DETERMINAR	A determinar	SPM	Març
●	ESPECTACLE D'ARTS ESCÈNIQUES	Totes les edats	Entitats de Montbau	A determinar
●	A DETERMINAR	A determinar	Entitats de Montbau	Hivern
●	MÚSICA I CANT	Ponents →		
●	UNA MIRADA AL MÓN	Mariona Segarra		08/10 a les 17:30h
●	LA UE	Jordi Llorenç		22/10 a les 17:30h
●	JOSEFINA CASTELLVÍ	Marta Aldomà		05/11 a les 17:30h
●	CINEMA A L'ANTIC EGIPT	Xavier Lasauca		19/11 a les 17:30h
●	TEATRE	Albert Boorlegui		03/12 a les 17:30h
●		Patricia Ballón		17/12 a les 17:30h

- Activitats familiars
- Càpsules formatives
- Cicle festiu
- Xerrades
- Exposicions
- Punt científic
- Jazz al Gimnazz
- Aules d'extensió universitària
- Cicle musical
- Sala O35
- Cabaret Senglar

CINEMA POLIVALENT (1 divendres al mes): Ocho apellidos vascos (01/10 18h), Moulin Rouge (29/11 18h), Campeones (12/12 18h)

PROGRAMA

FESTA MAJOR

DIUMENGE, 22 DE SETEMBRE

11h *Tradicional aplec de Sant Cebrià i Santa Justina*

(Ermita de Sant Cebrià i Santa Justina -camí de Sant Cebrià-) Missa cantada, xocolatada, trencada d'olla... Organitzat i patrocinat pels ermitans de Sant Cebrià i Santa Justina.

DIVENDRES, 27 DE SETEMBRE

18:30h *Inauguració de la 45a Mostra Art Montbau*

(Casal parroquial de l'Església Parroquial Sant Jeroni, Plaça Mossèn Ferran i Palau, 3).

Es podrà visitar fins el 29 de setembre. Cloenda el 30 de setembre després de la Missa.

Cloenda, el dilluns 30 setembre després de la Missa de Sant Jeroni. Lliurament d'obres els dies 16 i 17 de setembre de 19 a 21h. Recollida de d'obres els dies 1 i 2 d'octubre de 19 a 21h. Organitzat i patrocinat pel Casal Parroquial de Montbau.

20:45h *Pregó de la Festa Major*

A càrrec de l'AEFF de Montbau (Pla de Montbau, part baixa) Acte organitzat i patrocinat per l'Associació de Veïns de Montbau. Col·labora AEEF de Montbau.

21h *Correfoc infantil i adult*

A càrrec de la Colla de Diables de Montbau (Itinerant: correfoc infantil del Pla a Plaça Mossèn Ferran i correfoc adult, de Plaça Mossèn Ferran al Pla). Acte organitzat i patrocinat pels Diables de Montbau.

22:15h *Actuació musical del grup BIG BAND DE MONTBAU*

(Pla de Montbau, part baixa)

Amb els seus temes de swing en directe per escoltar. Acte organitzat per l'Associació Big Band de Montbau.

22:30h *Nit de punxa discos*

Tornen les festes joves i alternatives de Montbau amb pd's de la casa! (Jardins de Poesia)

Hi haurà servei de bar.

Acte organitzat i patrocinat per la JAM (Joventuts Alternatives de Montbau).

DISSABTE, 28 DE SETEMBRE

11h *Espai Aigua Sostenible*

(Pla de Montbau, part alta)

Enguany, aquest espai per tal de ser sostenible i coherent amb la política de demostrar el bon ús de l'aigua, sols tindrà aigua en el seu primer espai, on lliurarem aigua de l'aixeta als participants.

La resta de propostes lúdiques, estaran relacionades amb el món de l'aigua, però no n'utilitzaran, a la vegada que seran didàctiques i educatives en els valors d'utilització responsable de l'aigua i el seu consum.

Edat: entre 3 i 12 anys (aforament limitat).

Lliurament d'obsequi per endur a cada infant.

Acte organitzat per Aigües de Barcelona.

Acte patrocinat per l'Associació de Veïns de Montbau.

11h *Exhibició Mossos d'Esquadra*

((Pla de Montbau, part alta)

Acte organitzat per Mossos d'Esquadra.

Acte patrocinat per l'Associació de Veïns de Montbau.

15:45h *Competicions de tennis taula (ping pong)*

(Sala Polivalent, carrer Domènech i Montaner, 3) Categories: Infantil -fins els 14 anys- i adults a partir de 15 anys.

Acte patrocinat i organitzat per l'Associació de Veïns de Montbau.

18h *11è aniversari de Rockpelsxuklis. Actuació de:*

19h DJ Robert — 19:30h Jabato y Bustillo project — 20:45h Whipping — 22h AFANOC — 22:15h Easy Rider — 23:45h Azrael

(Pla de Montbau, part baixa)

Concert gratuït.

Aforament limitat.

Servei de Bar pro-AFANOC.

Acte organitzat per l'AFANOC (Associació de Familiars i Amics de Nens Oncològics de Catalunya).

Els grups actuen desinteressadament pro-AFANOC.

Col·labora: AVVM, hotel Alimara, Barrena, JM Productions, Creu Roja, Ajuntament de Barcelona, Caprabo, Consum, Transgourmet Iberica, Delícies del Tallada, Forners i pastissers Puig, Ginesta Restaurant, TMB, Carhaus, Diputació de Barcelona, Estrella Damm, Germans Homs 1852, Rock'N Shots, Set Up Backline Barcelona, Rock FM, Eikonos, Sistach, Atrium, La Rulot, Toi — Toi, Coca Cola. Ambrossed, Liantes Metaleros, Que Corra el Vinilo, Marc Martí, Metalhammer.

OFICIAL MONTBAU 2024

18:30h Rockpelsxuklis Festa Major

Actuació de:

19h DJ resident Robert — 19:30h Jabato y bustillo — 20:45h Whipping — 21h Joana Amaro — 22h AFANOC — 22:15h Easy Rider — 23:45h Azrael

(Pla de Montbau part baixa). AFORAMENT LIMITAT. Servei de Barra Pro AFANOC. Acte organitzat per l'AFANOC (Associació de Familiars i Amics de Nens Oncològics de Catalunya). Els grups actuen desinteressadament pro-AFANOC.

Col·labora: AVV M, hotel Alimara, Barrena, Creu Roja, Ajuntament de Barcelona, Caprabo, Consum, Transgourmet, Forners i pastissers Puig, TMB, Diputació de Barcelona, Estrella, Germans Homs, Rock'N Shots, Set Up Backline Barcelona, Rock FM, Stereorent, Sistach, Atrium, La Rulot, Toi - Toi, Coca Cola...

19:00h Nit de Reggae

Tornen les festes joves i alternatives de Montbau!

(Jardins de Poesia) Hi haurà servei de bar.

Acte organitzat i patrocinat per la JAM (Joventuts Alternatives de Montbau).

DIUMENGE, 29 DE SETEMBRE

11h Taller de circ i taller de manualitat relacionat amb el circ

(Pla de Montbau part alta)

Eat: entre 2 a 99 anys.

Acte organitzat per l'Associació de Veïns de Montbau.

11h 1h d'exercici físic a l'aire lliure a Montbau

T'oferim una experiència d'entrenament única i emocionant! En Movement Lab Montbau, estem preparats per a desencadenar el teu potencial i fer que cada moviment compti. Cal un mínim de condició física doncs hem creat tres nivells d'intensitat perquè et desafïis i superis els teus límits. La millor part? Només has de portar la teva roba esportiva i l'energia positiva dels teus éssers estimats. Preparat per sentir l'emoció de l'exercici en comunitat i elevar el teu benestar a noves alçades! T'esperem per viure una experiència inoblidable junts!

(Pla de Montbau, part baixa)

Eat: a partir d'11 anys fins que la teva condició física et permeti una mica d'exercici físic.

Acte organitzat per Movement Lab Montbau.

Col·labora l'Associació de Veïns de Montbau.

12:30h Demostració de Bollywood a càrrec de l'Associació Dancing Ganesh

(Pla de Montbau, part baixa)

Acte organitzat per l'Associació de Veïns de Montbau.

Col·labora l'Associació Dancing Ganesh i DJ Resident Robert

14h Gran Paella Popular amenitzada pel DJ resident Robert

(Pla de Montbau, part baixa)

Preu a pagar per comensal: 7,5 € (inclou ració arròs, plat, coberets, tovallons, pa).

Servei de bar pro AFANOC.

(Cal comprar els tiquets per la paella per avançat a la seu de l'Associació de Veïns de Montbau, Roig i Solé, 31 - laborables del 23 al 27 de setembre - d'11 a 13 h i de 16 a 19). Els que sobren, si sobren, es posaran a la venda el mateix dia de la paella a partir de les 13 h.

Acte organitzat i patrocinat per l'Associació de Veïns de Montbau.

DILLUNS, 30 DE SETEMBRE

17h Tarda de tallers oberts al públic

(Sala Polivalent, carrer Domènech i Montaner, 3)

Vine a provar quin dels quatre tallers que et proposem s'adapta més als teus gustos o necessitats:

17 h. Teatre per infants

17 h. Guitarra, nivell iniciació, estils pop, roc i rumba (per a majors de 12 anys)

18:30 h. Bachata en parella

18:30 h. Dibuix (Urban Sketching)

Acte organitzat per la Sala Polivalent.

19h Sortida nocturna - Nit de la recerca

Punt de trobada, pati de Sala Polivalent (carrer Domènech i Montaner, 3) Amb motiu de la nit europea de la Recerca, Montbau Punt Científic torna al barri! Uneix-te a la sortida nocturna per Collserola. Detectarem les espècies i éssers més particulars del barri. Aforament limitat.

Acte patrocinat per la Sala Polivalent.

20h Missa solemne en honor a Sant Jeroni, patró de Montbau

(Església Parroquial Sant Jeroni)

Petit concert de la Coral Sant Jeroni de Montbau.

Acte patrocinat pel casal parroquial, la parròquia i l'Associació de Veïns de Montbau.

Col·labora la Coral Sant Jeroni de Montbau.

DIMARTS, 1 D'OCTUBRE

12h *Lliga intercasals de Tennis taula (fase classificatòria)*

(Locals Social de Montbau, Roig i Solé, 31)

Trofeu Festa Major de Montbau

Acte organitzat per l'Associació de Veïns de Montbau.

18:30h *Lliurament dels premis del II Concurs de Microrelats: Mons distòpics. Cicle Punt Científic.*

(Sala Polivalent, carrer Domènech i Montaner, 3)

Acte organitzat per la Sala Polivalent.

Col·laboren Biblioteca de Montbau, revista Ressò de Montbau, Taller Levrieriano i Josep lluis Gallardo.

19h *Cinema a la Sala Polivalent*

(Sala Polivalent, carrer Domènech i Montaner, 3)

Pel·lícula programada: Ocho apellidos vascos

Acte organitzat per la Sala Polivalent.

DIMECRES, 2 D'OCTUBRE

12h *Lliga intercasals de Tennis taula (finales)*

(Locals Social de Montbau, Roig i Solé, 31)

Trofeu Festa Major de Montbau

Acte organitzat per l'Associació de Veïns de Montbau.

17:30h *Berenar pels avis*

amb música en directe de l'Emilio (a partir 65 anys)

(Locals Social de Montbau, Roig i Solé, 31)

Aforament limitat (màxim 100 pax).

Punt informatiu del projecte RADARS.

Acte organitzat i patrocinat per l'Associació de Veïns de Montbau.

(Inscripció prèvia a la seu de l'Associació de Veïns de Montbau, Roig i Solé, 31 - laborables del 23 al 27 de setembre - d'11 a 13 h i de 16 a 19).

18-21h *Inauguració exposició del Col·lectiu Jove "FEM PINYA" + Festa Jove amb la JAM de Montbau*

(Sala Polivalent, carrer Domènech i Montaner, 3)

- 18 a 19 h, presentació de l'exposició a càrrec de col·lectiu Fem pinya i Servei d'Interculturalitat d'Horta-Guinardó

- 19 a 21 h, festa jove amb la JAM de Montbau

Acte organitzat per la Sala Polivalent.

Col·laboren el col·lectiu Fem pinya, Servei d'Interculturalitat d'Horta-Guinardó i JAM

DIJOUS, 3 D'OCTUBRE

18:30h *Humanitzar el monstre*

Lluís Llor parla de la seva última novel·la, Un assassí, on el protagonista, Aquil·les Sunyer, un "home normal", neix amb la capacitat i el plaer de matar. En un moment en què el true crime està en plena expansió, l'escriptor utilitza, a la inversa, la ficció per escenificar esdeveniments i situacions reals per compartir una narrativa que ens obliga a qüestionar-nos els nostres propis mites sobre el gènere.

Presenta: Ilya Pérdigo.

(Biblioteca Montbau-Albert Pérez Baró, carrer de l'Arquitectura, 8). Inscripció prèvia a b.barcelona.m@diba.cat.

Aforament limitat.

Acte patrocinat i organitzat per la Biblioteca Montbau-Albert Pérez Baró.

19h *Jazz TAST & FRIENDS*

(Sala Polivalent, carrer Domènech i Montaner, 3)

Concert de Jazz amb consumició + tapa a preu popular

Acte organitzat per la Sala Polivalent.

Col·laboren establiment de restauració de Montbau.

20h *Altres escenaris de la paraula*

La més bella del món

Aquest monòleg, sota la dramaturgia d'Ada Castells, la direcció escènica de Ferran Utzet, i l'actuació de Padi Padilla, ens ofereix la veu d'una dona desesperada. La narradora explica al seu marit què ha arribat a fer per aconseguir ser la dona més bella del món i ho fa a través d'un text confessional que juga amb el suspens i amb l'humor per l'absurditat de la situació. El text ens remet a la bogeria, a la fragilitat, a la insatisfacció i a la solitud.

(Biblioteca Montbau-Albert Pérez Baró, carrer de l'Arquitectura, 8) Inscripció prèvia a b.barcelona.m@diba.cat. Aforament limitat.

Acte patrocinat i organitzat per la Biblioteca Montbau-Albert Pérez Baró.

DIVENDRES, 4 D'OCTUBRE

19h *Gran concert de la Banda Municipal de Barcelona*

(Pla de Montbau, part alta)

Acte organitzat per l'AEFF de Montbau i subvencionat per l'Ajuntament de Barcelona.

21h *Concert de Festa Major amb el grup FRECUENCIA BANDARRA*

Vine a ballar temes de rock, blues, rumba. Versionen Sabina, Rosendo, Barricada, Marea, Fito, Raimundo, Estopa, Kiko Veneno,...

(Pla de Montbau, part baixa)

Servei de Bar pro-AFANOC.

Acte organitzat per l'Associació de Veïns de Montbau. Col·labora AFANOC (Associació de Familiars i Amics de Nens Oncològics de Catalunya).

DISSABTE, 5 D'OCTUBRE

11h *XIVI Trobada de puntaires de Montbau*

(Pla de Montbau, part baixa o sota porxos en cas de pluja)
Acte patrocinat per l'AEEF de Montbau i subvencionat per l'Ajuntament de Barcelona.

12h *Canó d'escuma*

(Plaça Mossèn Ferran).
Edat: entre 2 a 99 anys.
Acte organitzat per l'Associació de Veïns de Montbau.

17:30h *Espectacle infantil*

(Sala Polivalent, carrer Domènech i Montaner, 3)
Edat: entre 3 i 12 anys (aforament limitat).
Acte patrocinat per la Biblioteca de Montbau Albert Pérez Baró i AEEF de Montbau
Subvencionat per l'Ajuntament de Barcelona.

19h *Xocolatada infantil*

(Sala Polivalent, carrer Domènech i Montaner, 3)
Prioritària per nenes i nens, després, gent gran i la resta, entre tothom que vulgui. (Aforament limitat).
Acte patrocinat per l'AEEF de Montbau i subvencionat per l'Ajuntament de Barcelona.

20h *Botifarrada popular + actuació del grup THE DOMINICS*

(Pla de Montbau, part baixa)
Venda de tiquets per la botifarrada: 19 h.
Servei de Bar. Porta el teu got. Si no en tens, et vendrem el got a benefici dels Xuklis.
Acte organitzat i patrocinat pels Diables de Montbau.
Col·labora el DJ Resident Robert.

DIUMENGE, 8 D'OCTUBRE

10:30h *Matí d'entremesos: 11h Grallers i Ball de Gegants de Montbau, Justina, Cebrià, Aniol i Roger el bomber, juntament amb el Gegant Escola Els Pins, el Gegant Escola Baloo i el Gegant dels Xuklis.*

11:30h *Actuació de Falcons*
Actes patrocinats per l'AEEF de Montbau i subvencionat per l'Ajuntament de Barcelona
12h *Audició i ballada de sardanes*
Acte patrocinat per Òmnium Cultural.
Servei de bar pro AFANOC.

17:30h *Grup de teatre de Montbau*

(Locals Social de Montbau, Roig i Solé, 31)
Obra: "La Baronesa de Vilapriu" de Núria Llinàs.
Obra de teatre en dos actes. Entrada lliure. Aforament limitat
Un cop començada la representació NO es permetrà l'entrada a la Sala.
Acte organitzat pel Grup de Teatre de Montbau.
Col·labora l'Associació de Veïns de Montbau.

19h *Concert d'Havaneres pel grup Crema Catalana*

(Pla de Montbau, part baixa)
Important: Els tiquets per al cremat, la coca i la xocolata es repartiran al concert d'Havaneres entre el públic assistent.
Acte organitzat i patrocinat per l'Associació de Veïns de Montbau.

20:15h *Cremat de rom, coca i presa de xocolata*

(Plaça Mossèn Ferran).
Important: Els tiquets per al cremat, la coca i la xocolata es repartiran al concert d'Havaneres entre el públic assistent.
Amenitzat musicalment per el nostre DJ Resident Robert.
Acte organitzat i patrocinat per l'Associació de Veïns de Montbau.
Col·laboren: Associació de Veïns de Montbau, Ron Pujol.

21h *Espectacle pirotècnic terrestre estàtic de cloenda de Festa Major (foc fred)*

(Plaça Mossèn Ferran).
Amenitzat musicalment per el nostre DJ Resident Robert.
Col·laboren els Diables de Montbau.
Acte patrocinat per l'Associació de Veïns de Montbau.

ENS EN FEM RESSÒ...

CARTELLS ELECTORALS O EL VEÍ ETERN DEL MONTBAU

*Text per
EVA CARO*

Les darreres eleccions municipals es van celebrar el 28 de maig del 2023. Des d'aleshores hem viscut unes eleccions generals al Congrés i al Senat de l'Estat (23 de juliol del 2023), unes eleccions al Parlament de Catalunya (28 de maig del 2024) i unes eleccions al Parlament Europeu (9 de juny del 2024).

Un any i mig després de les eleccions municipals i passades tres campanyes electorals més, a Montbau hi sobreviuen dos cartells de la campanya municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya: un al carrer Poesia amb Vayreda on es veu el candidat Ernest Maragall i un altre als Jardins Poesia, amb Maragall i la número dos de la llista, Elisenda Alamany. Hi havia un tercer cartell a Joan Sales, a l'altura de Can Barret, però va ser retirat... o això voldria pensar.

L'empresa encarregada de distribuir la propaganda electoral arreu de la ciutat va complir la seva tasca amb una eficiència excel·lent per fer ben visible el seu client per a tothom. Llàstima que ningú hagi estat prou competent per retirar-los un cop finalitzada la campanya. Cansada de veure'ls penjats, vaig reclamar al partit polític en qüestió, a través del correu electrònic, que netegi el que un bon dia va embrutar, però ni la secció del districte ni la de la ciutat m'han respost.

I què fem amb aquests objectes que, concebuts per a quinze dies, s'eternitzen en el nostre paisatge urbà?

L'Ordenança de mesures per fomentar i garantir la convivència a l'espai públic de l'Ajuntament Barcelona estableix que «els serveis municipals de neteja retiren

tots els cartells que detecten durant les seves rutes habituals i que es troben fora dels espais habilitats», és a dir, fanals, arbres..., ja que només està permès penjar cartells als espais destinats a aquesta funció (banderoles i cartrons a peu de carrer), però cap partit polític compleix aquesta norma. I a Montbau els serveis de neteja tampoc hi han fet la seva feina. Val a dir que els cartells estan prou alts per dissuadir qualsevol de despenjar-los, tot i que de ben segur que els serveis de neteja tenen els estris, les habilitats i les competències necessàries per dur a terme aquesta tasca. No tenen cap excusa.

Com s'entén que uns cartells electorals sobrevisquin un any i mig més tard? I el que sembla pitjor encara, fins quan? En una societat preocupada per la contaminació atmosfèrica i acústica, potser haurem d'afegir el paisatge urbà als elements que s'han de protegir, per mantenir-lo lliure d'espècies invasores (tinguin la cara, el nom i les sigles que tinguin)..., o bé, amb el pas del temps, haurem de considerar la possibilitat de proposar al candidat que s'empadroni a Montbau i faci el pregó de la Festa Major del... 2024?, 2025?, 2026?

REFUGIS CLIMÀTICS TANCATS A L'AGOST

Text per
ANNA ROMAN

'Un refugi climàtic és un espai interior o exterior accessible que, durant els mesos de més calor, proporciona confort tèrmic, descans i seguretat a la població.'

Sembla ser que de l'1 al 31 d'agost, el barri de Montbau gaudirà d'un microclima propi que ens permet passar un dels mesos més calorosos de l'any per sota dels 25 graus.

Així ho han considerat les institucions que sense cap mirament tanquen els dos refugis climàtics del barri durant tot el mes d'agost (no esmento el tercer espai que ha estat qualificat com a refugi climàtic ja que es tracta d'un dels parcs públics del barri).

La nostra biblioteca municipal i la sala polivalent del barri (Montbau no compta amb Casal d'avis, ni amb Centre Cívic, tampoc amb ludoteca ni espai per joves, però aquesta és una altra guerra) llueixen des de fa unes setmanes l'etiqueta de Refugi Climàtic. Però es queda en això: lluir una etiqueta. Ja és estrany que malgrat aquest identificador, no es van ampliar els horaris dels centres per 'adaptar-se' a les altes temperatures diürnes. Estrany però ho vam acceptar. El que considerem del tot inconcebible i inadmissible és però, saber que els dos centres tancaran durant tot el mes d'agost. Quin sentit té aquesta iniciativa municipal si no representa cap millora per la qualitat de vida dels veïns i veïnes del barri? Els centres ofereixen oferiran el mateix servei amb o sense distintiu climàtic... Entristeix molt veure com de nou les institucions s'han omplert la boca amb una projecte que només ha servit per penjar-se medalles i fer una campanya publicitària (i propagandística) però que un cop més no està al servei dels ciutadans i ciutadanes.

A MONTBAU VOLEM GAUDIR DEL REFUGI CLIMÀTIC DURANT TOT L'ESTIU.

NOTÍCIES

NARRABAU

Text per
**ISABEL
GALLARDO**

Este año, en el segundo festival de narración oral se ha hecho un taller de tres horas, la tarda de la Diada de Sant Jordi, en la biblioteca de Montbau, gratuito, a cargo de Josep-Lluís Gallardo, narrador profesional.

Ocho participantes atrevidos preparamos nuestro corto cuento para el día del festival, el 26 de abril, tres días después, en la sala polivalent de Montbau, como aficionados a la narración oral.

El taller fue muy divertido; después de preparar la voz y el cuerpo haciendo ejercicios de respiración; i de comentar què es la narración oral exactamente, el tiempo se nos hizo corto, pero pudimos ensayar nuestro cuent. Salimos muy satisfechos.

NARRABAU, 26/04/2024

Empieza el festival a las 6 de la tarde, en la sala polivalent de Montbau. La presentación corrió a cargo de nuestro profesor Josep Lluís Gallardo. Y empezaron las atrevidas narradoras noveles a contar.

Lola, que era la primera vez que contaba, lo hizo muy bien, fue divertido. Nos regaló un cuento de un mosquito del autor Fernando Tamariz.

Isabel, que cambió de tercio con un cuento de terror: *El Corazón Delator*, de Edgar Allan Poe, expandió un clima de tensión alegre.

Míriam, con un cuento popular, de esos que se han mantenido vivos gracias al boca a boca. Que habla de la fuerza de creer que se cumplan tus deseos, por medio de pequeños rituales, como una oración o una canción.

La Núria Clemares, narradora profesional, con *Las Despeinadas*, una historia personal de su abuela y su tía abuela, mujeres fuertes que emigraron desde La Unión (Murcia) a Barcelona, para poder vivir, como muchos de nuestros padres y abuelos.

Finalmente, salimos todas las participantes en el taller e improvisamos un divertido cuento. Cerró el festival Josep Lluís Gallardo, que con su forma habitual de explicar nos arrancó sonrisas. Nos regalaron un libro, a las narradoras. *Los hombres te han hecho mal*, de Ernesto Mallo.

¡Ojalá el año que viene se vuelva a repetir!

CINEMA POLIVALENT

Text per
ANNA CAMÓN

Cinema Polivalent és un cicle cultural de la Sala Polivalent de Montbau que va arribar fa un any amb voluntat de permanència, amb la idea d'omplir el buit de cinemes amb què ens trobàvem al barri. Amb el format d'una projecció mensual durant l'any i setmanal a l'estiu, Cinema Polivalent ofereix una àmplia diversitat de pel·lícules de diversos gèneres i per a diferents públics, cuidant el detall minuciosament, com per exemple l'entrada i les crispetes gratuïtes, per optimitzar l'experiència al màxim i fer que la divulgació del setè art sigui accessible per a tothom en un ambient agradable i confortable.

El cicle d'enguany s'estrenarà amb la Festa Major de Montbau 2024 i seguirà la dinàmica mensual establerta, amb la novetat que serà un divendres al mes (en comptes dels dimarts) a les sis de la tarda. El dia de la projecció s'anunciarà prèviament per tots els canals de difusió de la Sala. Puntualment, el cicle es vincula a les efemèrides que es registren al llarg de l'any, per donar veu a temes de gran transcendència social, i es vincula amb activitats paral·leles, com poden ser els col·loquis. A més a més, i mantenint la seva essència profundament social i comunitària, el cicle el programen les gestores de la Sala Polivalent amb l'ajuda dels veïns i les veïnes de Montbau, mitjançant enquestes que es reparteixen durant les sessions.

EMPODERA'T

El festival Empodera't va néixer amb la voluntat de donar veu a les dones vinculades a les arts escèniques que han estat silenciades durant segles. Des d'artistes a tècniques, el festival acull propostes de tot tipus, corresponents a tota mena de manifestacions artístiques: teatre, dansa, música, il·lustració, *performance*, món del còmic, etc. A part de ser un projecte feminista és un projecte comunitari de grans dimensions, executat per tots els casals de barri d'Horta-Guinardó, inclosa la Sala Polivalent de Montbau, que ha programat un dels espectacles del festival per al divendres 18 d'octubre a la tarda. Aquest dia la cantant Discoinfierna evocarà per a nosaltres els anys vuitanta amb cançons mítiques de dives, que presentarà en format de karaoke. Serà un acte popular en el qual es podrà ballar, menjar i recordar èpoques musicals daurades de manera gratuïta!

UN GRAN INCENDI A COLLSEROLA PODRIA AFECTAR MONTBAU?

*Text i imatges per
JOAN ANDRÉS*

Potser heu sentit a parlar dels incendis de sisena generació. Són megaincendis que agafen una intensitat inusual, amb efectes devastadors, que superen la capacitat d'extinció dels bombers. El mateix Marc Castellnou, cap del GRAF de Bombers de la Generalitat, ha alertat de la possibilitat d'un foc d'aquest tipus a la serra de Collserola, que podria cremar sencera en poques hores.

El barri de Montbau està situat a la interfase urbana-forestal de Collserola. Estem per tant amenaçats per un d'aquests grans incendis? Com afectaria el barri?

Consultant l'historial d'incendis als boscos que rodegen Montbau, s'observa que entre el carrer Ceràmica i el Revolt de la Paella n'hi ha hagut els anys 1991, 1993, 1994, 2001, 2013 i 2021, que han cremat entre tres i cinc hectàrees cada cop, i que en alguns casos s'han encès al mateix terreny que focs anteriors. La majoria s'han produït a l'estiu, s'han iniciat a la part més propera al barri i s'han propagat cap a la carretera de la Rabassada.

El 2021 es van declarar dos petits incendis la mateixa setmana entre Montbau i Sant Genís. La Guàrdia Urbana va detenir el presumpte piròman. El del 2013 va ser un incendi atípic, perquè es va declarar el 5 de desembre, al vespre. Aquest foc va ser molt espectacular perquè les flames ressaltaven en la nit, però va tenir una propagació lenta, més aviat horitzontal i inclús descendent. Això s'explica perquè a l'estiu els focs diürns estan empesos pel vent de marinada i afavorits pel pendent de la muntanya, mentre que a la nit el vent és terral, invers a la marinada i

contrari a la tendència dels incendis d'anar cap amunt.

En gairebé tots els casos els bombers van extingir les flames abans que arribessin a la carretera de la Rabassada; només hi van arribar els del 1991 i el 1994, però allà els van aturar. En cap cas van arribar a la carena de la serra dels Agudells (on està situat Montbau), que és el lloc més favorable per frenar un incendi, com va passar amb el foc de Cal Notari del juliol del 2015, que es va extingir al Forat del Vent, i el de Torre Baró del setembre del 2016, que també va arribar fins a la carena del turó de Roquetes.

Així doncs, si els bombers sempre aconseguixen controlar els incendis de Collserola, per què ens alerten els especialistes en extinció d'incendis d'una catàstrofe potencial? La resposta l'hem de buscar en els grans incendis que ha patit Catalunya recentment (el Bages, la Jonquera, Cap de Creus), on els bombers s'han vist superats i han trigat dies a controlar-los.

D'una banda, els boscos estan creixent a causa de l'abandonament dels cultius i la ramaderia, que mantenien el bosc net, mentre que ara creixen sense control, cosa que augmenta la quantitat de combustible disponible per cremar, i, d'altra banda, el canvi climàtic està generant uns estius més càlids, que assequen la vegetació i afavoreixen, per tant, la propagació dels incendis.

A Collserola també s'hi ha registrat aquest canvi. Si mirem fotos de fa un segle, hi veurem que la muntanya tenia molt poca vegetació. A més dels cultius i la ramaderia, els barcelonins hi pujaven a buscar llenya per cuinar i escalfar-se. Actualment només el foc —i la sequera— s'encarreguen de mantenir a ratlla la vegetació. El vessant del Vallès de Collserola és molt boscós, gràcies al fet que, en ser més aviat ombrívol, és bastant humit, i també perquè no s'hi produeixen incendis, mentre que el vessant de Barcelona és més assolellat, i per tant més sec, i pateix la pressió urbana (que podríem resumir en piròmans i línies elèctriques) que provoca els incendis.

*Bombers de
Barcelona
extingint l'incendi
de Torrebaró al
setembre de 2016*

ESTEM CONDEMNATS, DONCS?

Bé, perquè hi hagués un megaincendi a Collserola s'hauria d'iniciar on hi ha molt combustible, és a dir, al vessant del Vallès (Molins de Rei, el Papiol, Sant Cugat), que coincidís amb una onada de calor que hagués assecat molt la vegetació, que el vent fos de ponent (al contrari del que passa a l'estiu) i que els bombers no aconseguissin controlar-lo abans no es fes gran.

*Helicòpter
bombarder de
bombers de la
Generalitat
descarregant
a l'incendi de
Torrebaró*

Aquest conjunt de condicions no són probables, però tampoc impossibles. Per tant, hem de pensar que potencialment sí que es podria produir aquest megaincendi. Ara bé, si això arribés a passar, ens afectaria? Anem a pams.

A Montbau, com als barris de la interfase del vessant sud-est de la serralada, tenim uns factors que ens protegeixen dels incendis:

En primer lloc hem de pensar que els incendis reiterats del vessant sud s'han encarregat de reduir considerablement la vegetació. El foc provinent del vessant nord, amb molta vegetació, en arribar al vessant sud es veuria minvat per la manca de bosc.

En segon lloc, en arribar al vessant sud, les flames haurien de progressar pendent avall, cosa que, com hem dit, els és desfavorable.

En tercer lloc, el Consorci de Collserola s'encarrega de mantenir unes franges de vint-i-cinc metres d'amplada

netes de vegetació, que actuen com a tallafocs, on els bombers poden actuar amb seguretat. En el cas de Montbau aquesta franja és a banda i banda del camí de Sant Cebrià, que va des del Parc del Cargol (o pedrera de Montbau) fins a l'ermita de Sant Cebrià. Però, a més, en el nostre cas aquesta franja es veu ampliada per la campanya de prevenció del porc senglar, amb l'estassa de matoll, que elimina el sotabosc de l'àrea compresa entre els carrers Vayreda, Ceràmica i Harmonia i la franja tallafocs del camí de Sant Cebrià. Això ens proporciona un coixí de seguretat enfront del foc.

Del manteniment d'aquestes franges tallafocs se n'ocupen anualment les brigades del Consorci de Collserola, que fa dos anys, com a prova pilot, van ser substituïdes per un ramat de cabres i ovelles, amb resultats aparentment molt positius.

CONCLUSIÓ

Per tant, si es complissin els pitjors auguris i a més els bombers estiguessin presumiblement desbordats i no poguessin actuar a la franja tallafocs, hem de pensar que, gràcies als factors que acabem de descriure, les flames arribarien a Montbau amb una intensitat minvada i moririen en arribar als carrers que limiten la interfase bosc-barri. Això sí, l'ensurt i la pluja de cendra els tindriem assegurats (i el paisatge desolador després de l'incendi també).

PREVENCIÓ

Què es pot fer per evitar aquesta possibilitat de megaincendi? La solució no és tenir més bombers, més hidroavions, més hidrants d'incendis, sinó tenir menys combustible al bosc i més ben gestionat, és a dir: promoure la silvicultura i evitar la continuïtat de la massa forestal, cosa que impediria que l'incendi creixés fins a arribar a la situació de megaincendi.

De fet, les institucions ja en són conscients: la serra de Collserola és un dels perímetres de protecció prioritària (PPP), el B5, que la Generalitat té definits amb un alt risc d'incendi i ja s'hi estan aplicant algunes mesures, com són les franges tallafocs, entre d'altres. De tota manera, caldria una gestió més integral i decidida. Abans no sigui massa tard.

PLANS D'AUTOPROTECCIÓ

Els barris situats dins del parc de Collserola (com Vallvidrera, les Planes, Cim del Tibidabo, Rectoret, etc.) tenen elaborats uns plans d'autoprotecció (PAU) que han d'aplicar quan es declara un incendi forestal que els pot afectar. Entre altres mesures, aquests plans preveuen el confinament o l'evacuació del barri, en funció de la intensitat de les flames i les instruccions dels bombers. En cas d'evacuació hi ha uns punts de trobada marcats, que són zones que es consideren segures.

Els plans d'autoprotecció tenen sentit perquè aquests barris estan rodejats pel parc natural i un incendi hi podria tenir una repercussió greu. Aquest no és el cas de Montbau, on estem en contacte tangencial amb el bosc, i en principi no cal preveure-hi l'evacuació de la població.

VOLUNTARIÉS.cat | Grans Actius

T'acompanyo a la visita

Acompanya una persona del teu barri a la seva visita o prova mèdica.
Fes voluntariat, fes comunitat.

Escriu-nos a gransactius@voluntaris.cat
o truca'ns al **93 314 19 00**

Amb el suport de:

HARMONIA 1

Farmàcia Harmonia 1

Horari de 9 a 21h/365 dies

www.farmaciaharmonia1.com

[@farmaciaharmonia1](https://www.instagram.com/farmaciaharmonia1)

Carrer de l'Harmonia 1
08035 Barcelona
934282989 629344683

**PROPERA
REOBERTURA!!**

Quiosc-papereria-llibreria
Objectes de regal-joguines
Fotocòpies-Lotto-Once-
Targetes de bus-metro
Recargues de telèfon

Pla de Montbau Nº 7

OCTUBRE 2024

farmacia

M. Esquerrià Amargós

ANGEL MARQUES, 7 - TEL. 428 39 95

BARCELONA (Montbau)

ZAPA-RÀPID

MONTBAU

C/ POESIA 1-5
GALERIES MONTBAU
08035 BARCELONA

Montbau, territori Xukli!

Tel.: 932 37 79 79
www.afanoc.org · www.lacasadelsxuklis.org

CRIDA DE VOLUNTARIS

L'ASSOCIACIÓ NECESSITA
VOLUNTARIS PER
COL·LABORAR A LA
FESTA MAJOR

APUNTA'T

Escriu a associacioveinsmontbau@gmail.com
Vine al Local els dimecres a les 19h
Carrer Roig i Solé 31

EL BARRI DE MONTBAU ENS NECESSITA

La vida al barri ha tornat a la normalitat, però el nostre teixit comercial cada vegada està més en precari. Cal que els ajudem, anant a comprar i consumir. A més, si tenim esperit emprenedor podem obrir nous negocis que donin vida a Montbau.

Animeu-vos !!

Fem que creixi el nostre teixit comercial,
perquè sense comerç no hi ha barri.

associacioveinsmontbau@gmail.com
www.veinsmontbau.org

Festa Major MONTBAU 2024

DEL 27 DE SETEMBRE
AL 6 D'OCTUBRE

ORGANITZEN

COLLABORA

Ajuntament de
Barcelona

Districte
d'Horta-Guinardó

COL·LABOREN

LES DELÍCIES D'EN TALLADA, LA SALA POLIVALENT DE MONTBAU, COL·LA GEGANTERA DE MONTBAU, BIBLIOTECA ALBERT PÉREZ BARO, CASAL PARROQUIAL DE MONTBAU, CORAL DE SANT JERONI, ERMITANS DE SANT CEBRIÀ, DJ RESIDENT ROBERT, FORNERS I PASTISSERS PUIG, MOVEMENT LAB MONTBAU, ASSOCIACIÓ DANCING GANESH I COL·LECTIU FEM PINYA.